

SAYI:14

KIVILCIM

Ali Kuşçu Orta Okulu
Kültür ve Edebiyat Dergisi

Mayıs 2015

KIVILCIM

Kültür-Edebiyat Dergisi

Mayıs 2015-Sayı 14

Buca- Ali Kuşçu Orta Okulu
Kültür-Edebiyat Dergisi
Sayı:14
Tarih: Mayıs 2015

Derginin Sahibi ve Sorumlusu:
Buca- Ali Kuşçu Orta Okulu Md.Yar.
Köksal VURAL

Kurucusu:
Buca-Ali Kuşçu Orta Okulu
Türkçe Öğretmeni
Ümmühan DURMUŞ ŞİMŞEK

Dizgi ve Sayfa Tasarımı:
Ülkem Irmak ŞİMŞEK
Ümmühan DURMUŞ ŞİMŞEK

Yayın Kurulu:
Ümmühan DURMUŞ ŞİMŞEK
Sema SARIGÜL 7/D
Beyzanur KÖKNEL 8/D
Gökçe KÖKNEL 8/D
FeYZa ESEN 8/D

Yazı İnceleme-Denetleme KURULU:
Yüksel ÖZKAN
(Md.Yard.)
Ümmühan DURMUŞ ŞİMŞEK
(Türkçe Öğr.)
FİGEN TUZCU
(Sosyal Bilgiler Öğr.)
Funda KOÇAK
(Görsel Sanatlar Öğr.)

Kapak
Ülkem Irmak ŞİMŞEK

Adres:
Ali Kuşçu Orta Okulu
268/4 No:2 Buca-İZMİR

Tel:
0 232 4870452

Belgegeçer:
0223.4269193

İÇİNDEKİLER	
Öğrencilere Sesleniş: Köksal VURAL	1
Umudu Yaşatmak: Neşe SÖNMEZ	2
Yüce Kahraman: Yağmur GÜNEŞ	2
Sevgili Atam: FeYZa ESEN-Beyza KÖKNEL	2
Memleketimizi Sevmeli: Orçun YENER	2
UyanPaşam Uyan Atatürk'üm:Sultannur DAĞLUM	3
Şanlı Askerim: Mahmut ÖZKILIÇ	3
Çanakkale: Yağmur BOZDAN	3
Atam Seninle: Barış İPEK	3
Atam Sensiz Olmuyor: Süleyman GÖLCÜK	3
Mucizenin Adı: Sultannur DAĞLUM	4
Seni Seviyorum: Aleyna Kaymaz	4
Uçan Balon:Sultannur DAĞLUM	4
Atatürk'ümüz: İlayda AYDOĞDU	5
Canım Dedem: Tuğçe YALÇIN	5
Bir Adam: Sıla YALIM	5
Aydınlık Neyin Oluyor: Atilla İLHAN	5
Yaşar Kemal	6
Ümidin Adı Olmalıyız: Naime Büşra KARAMAN	7
Masal Diyarım Zeynep CEYHAN	7
Bizim Misafirlerimiz: Gökçe KÖKNEL	8
Sevgili Günlük: İrem ARISOY	8
Bahar: Huriye YILDIZ,	8
Güneşim Ben:Beyzanur KÖKNEL	9
Güneş: Aleyna POLAT	9
Bu Ne Biçim Felsefe: Sema SARIGÜL	9
Bahar: Erdem YELDİR	9
İzmir: Miray KAYA	9
Erimeyen Mum/Sevgiye Susadım: Neşe Sönmez	10
Fısıltı: İlayda KANTAR	10
Saksı/Yarımlar: Cansu ÖZKAN	10
Kitapların Diyarı: Ezgi PARILTI	11
İyi Oyunlar: İlayda KANTAR	11
Seninle Sensizlik: Nazlı ÇAKAR	11
Gökkuşağım Ol: Cansu ÖZKAN	11
Sürgüneydim/Son: Yusuf Ziya OKUYUCU	12
Seviyorum Seni: Nazım Hikmet RAN	12
Memleket İsterim: Zehra GÜLTEKİN	13
Benim Dünyam Benim Evim:Sultannur DAĞLUM	13
Sevgi: Helin SUN- Batuhan KILIÇ	13
İnönü'yü Yaşamak: Sema SARIGÜL	14
Üç Günlük Dünya: İlayda KANTAR	14
Film Şeridi: Sema SARIGÜL	14
Bana Polis Çağırın: Buse KELPETİN	15
Türkiye'nin Aşıkları: Eylül YÜCE	15
Ömriye Teyzemiz: Beyzanur KÖKNEL/FeYZa ESEN	15
Hayallerimdeki Dünya: Ayşenur GÖKÇEN	16
Renklerin Dili: İlknur YÜKSEK	16
Neden Okur İnsan: Ezgi PARILTI	16
Hayat Bulduğum Yer: FeYZa ESEN	17
Uçuyorum: Hasan Yiğit BOSTAN	17
Aşk Ateşi: Görkem ÇEVİK	17
Arkadaşım Olsa- Esmâ KAYA	17
Daha Yüksekçe: Arda KARASU	18
Ufuktaki Işık: Neşe SÖNMEZ	18
Ege'nin İncisi: Eylül YÜCE	18
Bahar: İremnur ÜSTÜN	18
Kuşlar: Begüm AKTAŞ	18
Aşk: Hatice Nisa KARGACI	18

Bahar: Gülse ÖZBİNAR	18
Hayatımın Zevki: Zeynep CEYHAN	19
Küçük Bir Dokunuş: İlayda KANTAR	19
Satıyorum: İlknur YÜKSEK	19
akarsular gibiyim bensu ören	19
Cennetinde: Semih SUBAYOĞULLARI	19
Hiç mi: Sema SARIGÜL	20
Onlar Benim Her Şeyim: Arda KARASU	20
Ali Kuşçu: Beyza Yeşim DEĞİRMENÇİ	20
Türkiye'm: Melisa KAVAL	20
Türkiye: Sıla YALIM	20
Kalbimin Anahtarı: Beyzanur KÖKNEL	21
Bir Tutam Kırmızı: Bensu Ören	21
Benim Diyarım: İlknur YÜKSEK	21
Küsmek/Onlar Gibi Olmak: Aleyna KAYMAZ	22
Anne Sevgisi: Yağmur BOZALAN	22
Anne: Berk Akay	22
Tavşan Kulağı:Naime Büşra KARAMAN	23
Eller: İrfan KARAOĞLAN	23
Yalnızlığımda: Güray ŞEN	23
Okul: Sertaç TOPRAK	23
Tozlu Kalbim: Ezgi PARILTI	24
Yıllar Sonra Anlayacaksınız: Bensu ÖREN	24
Sessizliğin Melodisi: Neşe SÖNMEZ	25
Renklerin Dili: Sıla DENİZ	25
Umut: Sıla Buran	25
Baba: Gülse ÖZBİNAR	26
Üç Renk: İlknur YÜKSEK	26
Benim Dünyamda: Aleyna KAYMAZ	26
Konuşmayan Özgürlük/ Nasıl Anlatsam:Sultannur Dağlum	26
İzmirde Kar: Naime Büşra KARAMAN	27
Hep Bir Kuş Olmak İstemişimdir. Didem BURUŞUKOĞLU	27
Ege'nin İncisi: Sabriye AKSOY	27
Minik Kuş: Eylül YÜCE	27
Renklerin Dili: Funda KOÇAK-Fadile ATAKAN	28-31
Sporcularımız: Nalan BAHAR	32-33
Tasarladıklarımız: Yıldız TAŞ-Gül AKYAR	34-35
Fen Bilimleri Sergisinden Kareler: Şenay AKYOL	36-37
Mezunlarımız	38-51
Tiyatro Etkinliği: Nihal YILMAZ	52
Matematik Projesi: Damla GÜDER	52
Tüypap Kitap Fuarından Kareler	Arka kapak içi

Sevgili Öğrencilerim,

İçimin koridorlarından bir insan çıkarmak yürüyüşüne başlayalı aklımın ermişliğindeki matematiğe göre 20 yıl oldu. Zihnim kendi sorularını sorduğundan beri insanın kulaktan, burundan, elden, ayaktan oluşmasının onu insan etmeye yetmediğini anladım.

Biraz sevgi, biraz merhamet, biraz adalet, biraz hoşgörü ile bir buket insanlık metni oluşturmak için yazının doğurgan mürekkebine bırakıyorum kalemimi...

Kalbimin adalet duvarına merhamet merhemini sürmenin, gördüğüm tanıdığım ya da hiç karşılaşmadığım bir insana elimi uzatmanın, yaralarına dokunmanın, yüreğini ısıtmanın, acılarına bir ünlem düşürmenin;

Yalnızlığın tenhaliğinde bir bilge, bir bilim kafası, bir Mevlana bakışı, bir Nazım sevdası, bir Anadolu çoğulculuğu, bir ötekisizlik serüvenine başlamanın;

Hayatımın ve çevremın tüm renklerine kardeşliğimin pazarlıksızlığını, dostluğumun terazisini ve yüreğimin kırılğan aynasını tutmanın;

Dil, din, aile yapısı, ekonomik durum demeden tüm insanlarla evrensel bir ahlak yasasının kanatlarında uçmanın bizi insan edeceğini öğrenmenin 20. Yılı. 20 yıldır güzelleşmenin insanlaşmaktan geçtiğine inanarak yaşamaya çalışan; yoksulluğa öfkeli bir çığlık, paylaşmaya ve insanlığı çoğaltmaya yeminli, insan olma inadından asla vazgeçmeyecek bir öğretmeniniz olarak parkta, sokakta, sinemada ülkemin herhangi bir yerinde herhangi bir sebeple karşılaştığımızda mesleki büyüklüğünüzden ziyade insani duruşunuzdaki sağlamlığın beni(bizi) mutlu kılacağını belirtmek isterim. Zira yaşadığımız topraklar aşktan hukuka, sudan yerleşik hayata geçişe insanlığın köklerinin filizlendiği, tüm uygarlık tohumlarının atıldığı, insanlığın belleğinin şekillendiği bir coğrafyadır. Hepimiz ancak bu coğrafyanın ruhuna uygun temel insanlık değerleriyle Mevlana'dan Yunus'a, Nazım Hikmet'ten Sabahattin Ali'ye uzanan doğru rehberlerle güzel bir toplum yaratabiliriz.

Sevgili öğrencilerim,

Çocukluğun altın zamanlarından gençliğe yürüyüşün başlangıcında olduğunuz bu dönemde umuyorum ki insan olma mücadelesinde zaaflarınızın, eksiklerinizin farkında ama onlara yenilmenin karşısında, insanlık bayrağını dirençle taşıyan insanlar olmakta ısrar edersiniz...

Sevgilerimle..

Ali Kuşçu Orta Okulu
Müdür Yardımcısı
Köksal VURAL

UMUDU YAŞATMAK

Yıl 1881, o günle başladı gençliğimiz. O günün altına atıldı özgürlük. Gençlerin ve bağımsızlığı benimseyen herkesin, içinde olan o vatan ateşi. Bağımsızlığı ilke belirlemiş gönüller, özgürlük için atan kalpler...

Öldük Atam, biz de seninle öldük. " Milletim beni istediği yere yatırsın, yeter ki beni unutmasın." demişsin. Oysaki biz sana " senin izindeyiz" diyerek seni hatırladığımızı zanneden yalancılar olup çıkmışız. " Keşke Ata gibi biri çıksa..." deyip, hayatımızı keşkelere sığdırıp kendi kendimizi avutmuşuz. Bağıra bağıra demişsin Atam " Eğer ülkeni kurtaracak bir lider beklemekteysen ben size hiçbir şey öğretememişim demektir." diye.

Hep yüzünü merak ettik Atam, seni görmek istedik, sesini duymak istedik. Fakat bilemedik Atam seni görmek demenin fikirlerini, duygularını anlayıp, hissedebilmek olduğunu...

Vatanı ancak çalışarak kurtarabileceğimizi söyledin; umudunuzu asla kaybetmeyin, dedin. Şimdi gel gör büyüklerimizi, kendilerine hayırları yok, kahvelerde sabahlayanları mı anlatsam, iş olmadığı için çalışmayan üniversite mezunu gençleri mi, çocukların esenlikle gezip büyümediği ve hala yerinde sayıklayan bir ülkeyi mi?

İnsanlar mucizeye o kadar inanmış ki Atam... Mucizeyi yaratabilmeyi unutmuş. Bilmez olmuşlar asıl mucizenin insanın ta kendisi olduğunu...

Ama umudu kaybetmemeyi sen öğrettin. Sana umutsuzca, kurulup söylenen cümlelere bile umut dolu cevap verdin. Hayallerin, umutların, kararlılığın sayesinde başardın Atam. O yüzden ne geçmişte, ne gelecekte... Umudu yaşatmak hala bizim elimizde...

Neşe SÖNMEZ

8/D- 1058

YÜCE KAHRAMAN

Sapsarı saçların
Deniz gibi gözlerin
Kalbimizin sahibi
Sensin ey yüce kahraman.

Bu toprakları kurtaran
Düşmanı denize atan
Yurdumuza can katan
Sensin ey yüce kahraman.

Yiğidimiz
Yurdumuzun lideri
Türkiye'mizin simgesi
Sensin ey yüce kahraman

Ata derim ben sana
Bakma küçük olduğuma
Anarım seni her zaman
Ey yüce kahraman.

Atamızsın sen bizim
Kalbimizin derinliklerindeki sensin
Cumhuriyettir senin eserin
Ey yüce kahraman
Yağmur GÜNEŞ
8/ D-1090

SEVGİLİ ATAM

Sen yurdumuzu kurtaran
Sen insanlığa ışık tutan
Sen cumhuriyeti kuran
Sensin sevgili Atam.

Sen bizi biz yapan
Bizi bize kazandıran
Canımıza can katan
Sensin sevgili Atam.

Kadını taçlandıran
Çocuğu yücelten
Canını önümüze seren
Sensin sevgili atam.

Özgürlüğü temsil eden
Yurduma demokrasiyi getiren
Kendinden ödünler veren
Sensin sevgili atam.

Feyza ESEN/ Beyzanur KÖKNEL
8/D -955 8/D- 510

MEMLEKETİMİZİ SEVMELİ

Herkes sevmeli, Türkiye'yi
Anıtkabri, efesi, antik kenti.
Memleketimizi görmeli
Sevmeli vatanımızı.
Güzel günler geçirmeli
Ne varsa her yeri
Turistleri gezdirmeli
Memleketimizi sevdirmeli.

Orçun YENER
5/B- 546

UYAN PAŞAM, UYAN ATATÜRK'ÜM

Ey gök kubbenin lal kanayan hilali!
Ey gök kubbenin yıldızlı zaferi!
Ey gök kubbenin mavi gözlü şahı!
Ey umudun zafer ağlayan istiklal marşı!
Uyan paşam, uyan Atatürk'üm
Uyan da gör
Ardında kalanları
Sadece ardından bakanları
Kara cümbüş içinde mutluluk yaşayanları.

Görünmezliklerimizin içini görebilen
Gözler var, hassas gözler.
Hasıraltı edilen şeyler var.
Hasır üstünde piknik yapanlar.
Cehaletin gözyaşları
Deniz oldu, derya oldu, engin oldu
Yüreklere doldurdu
İplerde sallanan başlara
Hangimiz ne diyebildik?

Çareler içinde çaresizleştik
Biz bittik bitirildik.
Umuda perdelendik.
Görmezden geldik, görmezden gelindik
Özgürlüğün kanatlarını giyindik
Kanatlarla sendeledik
Çatallı dillerde sadeleştirdik
Şimdi uyan paşam diyorum
Uyan ulu cenap
Uyan da gör görünmezliklerimizi...
Sultannur DAĞLUM
8/B

ÇANAKKALE

Çanakkale
Zaferin son abidesi
Çanakkale
Türkün gürleyen sesi

Çanakkale
Binlerce şehit
Çanakkale
Sürülerce düşman

Çanakkale
Oluk oluk kan
Çanakkale
Can, can, can
Yağmur Bozdan
6/G

H. Atatürk

ATAM SENİNLE

Doğuşunla güneş değişti,
Batıdan doğdu
Anadolu oldu
Hükümet oldu
Meclis oldu.

Düşünmek ilk defa
Düşünmek oldu senle
Ölümler senle yaşam oldu
Zaferin milletimizin bayrağı oldu.

Barış İPEK
8/B- 248

ŞANLI ASKERİM

Günler, aylar, yıllar geçer,
Takvimler devrilir, ömürler geçer.
Şanlı tarihe iz bırakan
Siz yüce kahramanlar,
Sizler geçmeyeceksiniz.
Conkbayırı'nda, Anafartalar'da mücadeleniz
Çıkmıyor dimağlardan,
Nasil çıksın ki...
Kazınmış bütün cihana.

Nice Mehmetler,
İsimsiz binlerce yiğitler,
Düşmana bir karış toprağımızı çiğnetmediler.
Çünkü vatan,
Can, namus, şeref, şan demek.

Kimi zaman aç, susuz savaştılar
Ama hallerinden bir an olsun şikâyet etmediler.
"Vatan Sağ olsun" dediler!
Seyit Onbaşım, Saka Mustafam, meçhul askerim
Gözünüz arkada kalmasın.
Sizin bıraktığımız eseri, memleketimi
Can ve namus bilip
Son nefesime kadar koruyacağım.
Mahmut ÖZKILIÇ
8/A

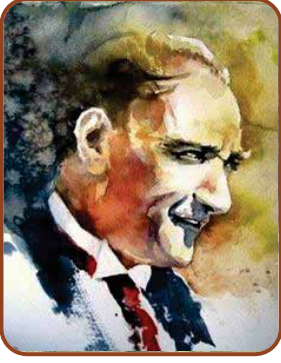
ATAM SENSİZ OLMUYOR

Atam sensiz olmuyor
Türkün gücü yetmiyor
Atam senin gücünle
Türkün kalbi ferahlıyor.
Ülkem seninle var oluyor.
Ruhlar sende bulur huzur
Kanlı silahlar senle susar.

Senin gücün olunca
Eğilmez başlar yere
Nefessiz kalır düşman
Seninle nefes alır yurt
İlkelerinle ilerler vatan
Zaferlerle donanır ülke

Olmuyor sensiz atam olmuyor
Laleler sümbüller seni arar
Mor menekşeler boynun büker
Uyan atam uyan
Yokluğun yok olsun artık
Olmuyor atam olmuyor
Ruhlara huzur dolmuyor.
Süleyman GÖLCÜK
8/B- 807

BETİMLEMEYE ÇALIŞIYORUZ

ATATÜRK'ÜMÜZ

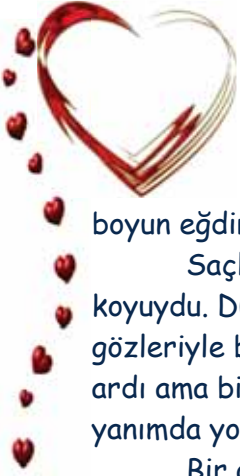
Saygı ve İstiklal Marşı için ayağa kalktığım anda daha net gördüm. Karşımda duran resimden canlıymışçasına parlayan mavi gözleri... denizi andıran mavi gözleriyle bakarken hafif bir tebessüm vardı yanaklarında.

Sabah, öğle, akşam veya aklıma her geldiğinde herhangi bir yerde resmini görüp, adını duyduğumda hissettiğim heyecan, saygı, gurur ve tebessümle seyrine dalarım o gözlerin derinliklerinde.

O gözlerin sahibiydi paylaşılmak, yok edilmek üzere planlar yapılan bir devlet ve halkın kaderini değiştiren, yeniden doğuşuna liderlik eden, bağımsızlık yolunda savaşan, diğer uluslara da örnek olan kişiydi o. O bizim kurtarıcımız, yüce önderimiz, maviliklerine kaybaldığım Atatürk'ümüz bizim.

İlayda AYDOĞDU

6/G-476

CANIM DEDEM

O çevresindekileri şaşırtan renkli biriydi. Konuşurken hep heyecanlı konuşurdu. Kapıyı açtığı an bileğinin kuvvetiyle açardı. Elimi sıktığında hissederdim kuvvetini. O güçlü biriydi. Kimseye boyun eğmezdi, kimseye de boyun eğdirmezdi.

Saçları yoktu. Tıpkı keloğlan gibi... Kaşları kayak gibiydi. Kirpikleri de azdı, teni koyuydu. Dudakları ise pembe, gözleri iki çiçeğin yaprağı gibi yeşil yemyeşildi. Yeşil gözleriyle bakardı. Yeşil bakışları da heyecanlıydı tıpkı konuşması gibi. Bazen de bize kızardı ama bilirdik bizi çok sevdiğini. (Bunları yazarken ağlamaklı oldum; çünkü o adam yanımda yok. Bunları yazarken yanımda olmalıydı oysa.)

Bir gülüşü vardı seher yeline benzeyen... İçimizi ferahlatan... Bu adam dedemdi. İsmet YALÇIN... Benim dedem, biricik dedem... Seni çok seviyorum dedem, seni çok özlüyorum. Ne olur dön artık.

Tuğçe YALÇIN

6/ G-169

BİR ADAM

Elimde bir resim... Resimde bir adam... Adam denize karşı evinin balkonunda... Sakin ama bir o kadar da hiddetli bakıyor semaları andıran o şirin gözleriyle.

Üzerinde biraz eski, açık mavi bir takım elbise... Ceketin üst cebinde üçgen şeklinde kıvrılmış bir mendil. Mendiliyle aynı renkte bir kravat... Yer yer ağarmış saçlarını sağ tarafa yatırmış, siyah bıyıklarının arasında çıkan tek tük beyazlar...

Bu adam semaları andıran gözleriyle bakıyordu semalara. Semalara bakan bu adam Atilla İLHAN'dı.

Sıla YALIM

6/G-568

AYDINLIK NEYİN OLUYOR

Göküzü akraban filan mı
beni bulur bulmaz gözlerin
şimşek çakıyorum yalan mı
yüzünde yalazını gezdirdiğin
saçlarından tutuşmuş orman mı
akla ziyan bir şey elektriğin

Ay ışığı mavisi dudaklarından mı
o ışık zenginliği mi giyindiğin
uzay tozları mı yıldızlardan mı
elime dokunduğu an elin
güneşler açıyorum sahi ondan mı
aydınlık neyin oluyor senin

Atilla İLHAN

Bu sayımızda iz bırakanlar köşesini 28 Şubat 2015 tarihinde sonsuzluğa uğurladığımız edebiyatımızın koca çınarı, İnce Memed'in yaratıcısı, Anadolu halkına sevdalı, halkın eebiyatçısı, büyük ustamız Yaşar KEMAL'e ayırmak istedik. Onun ve dostlarının sözleri ile onu anlatmak istedik.

YAŞAR KEMAL'İN OKURLARINA VASIYETİ:

"Bir, benim kitaplarımı okuyan katil olmasın, savaş düşmanı olsun. İki, insanın insanı sömürmesine karşı çıksın. Kimse kimseyi aşağılayamasın. Kimse kimseyi asimile edemesin. İnsanları asimile etmeye can atan devletlere, hükümetlere olanak verilmesin.

"Benim kitaplarımı okuyanlar bilsinler ki, bir kültürü yok edenlerin kendi kültürleri, insanlıkları ellerinden uçmuş gitmiştir.

"Benim kitaplarımı okuyanlar yoksullarla birlik olsunlar, yoksulluk bütün insanlığın utancıdır. Benim kitaplarımı okuyanlar cümle kötülüklerden arınsınlar."

"Düşünmek, tıpatıplaşmanın dışına çıkmak demektir. Düşünmek, kişiliği olmak demektir. Düşünmek, en küçük anlamda, var olmak demektir." **Yaşar Kemal**

"Hayat, umutsuzluktan umut yaratmaktır." **Yaşar Kemal**

"Şu insanlar, şu dünyada var oldukça her şeye akıl erdirecekler; kartalın uçuşuna, karıncanın yuvasına, ayın, günün doğuşuna, batışına, ölüme, kalıma, her şeye akıl sır erdirecekler. Karanlığa ışığa, her şeye, her şeye akıl erdirecekler, tek insanoğluna güçleri yetmeyecek. Onun sırtına ulaşamayacaklar." **Yaşar Kemal**

"İnsan, evrende gövdesi kadar değil; Yüreği kadar yer kaplar." **Yaşar Kemal**

Yaşar KEMAL için söylenenler:

"Hey Yaşar Abi! O güzel atlara binip gittin ha! Gidip de bizi bu dar-ı dünyada bir başımıza koydun ha! Ne demeli bilemiyorum; yıllarca "Arkam sensin, kal'am sensin dağlar hey" dedim, şimdi dağlarım devrildi, kalelerim yıkıldı, kolum kanadım kırıldı." **Can DÜNDAR**

Sabahattin Eyüboğlu da onun için diyor ki:

"İnsan var
Karartır ak gündüzü,
İnsan var
Ağartır gecemizi"

Yazıya adanmış, yazıya layık olmuş bir hayatın adıydı! "İpe çekçeklerini bilsem, yine yazmaya devam ederim!" diyecek kadar bir yazı sevdalısı, yazının kölesiydi. "O bizim deniz fenerimizdi." Ve "roman kahramanlarının kaptanı"ydı. **NEBİL ÖZGENTÜRK**

ÜMİDİN ADI OLMAK

Gençler... Yeni nesil... Yani biz... Biz ne yapıyoruz böyle? Her geçen gün nereye gidiyoruz? Hayatın kuklası olmuşuz, sosyal medyanın kölesi...

Kim, kiminle ne yapmış bizim gündemimizken gündemden bihaberiz çoğu kez. Haberleri okumak uzun geldiği için yorumları okuyup yorum yapanların cümleleri ile değerlendirmeler yapar olduk. Düşünmüyoruz biz, düşünmüşleri kopyala yapıştır işin kolayı çünkü. Çünkü düşünmek zor, çünkü düşünmek zahmetli iş...

İşimiz gücümüz reklam oldu hep. Sosyal olma yarışına öyle kaptırmışız ki kendimizi... Özel hayatımızı elalemin oyuncuğu yapmışız. Herkes bizim hakkımızda bir şeyler bilmeli ki "Popi" olalım öyle değil mi?

Mezarlıkta anneannesinin mezar taşına oturup "Selfie" çekip paylaşan gençlik... Ölüye bile saygımız kalmamış artık. Evet, "Selfie" dedim. Kötü haber şu ki Türkçe de elden gidiyor. Gençler artık Türkçeye de sahip çıkmıyor. Kısaltmalar yayıldı. Daha çok sözcük yazmak uğruna, daha hızlı sosyal medyaya yetişmek uğruna sözcükleri döndürdük kuşa...

Saygısızlık diz boyu. Büyüklere, şehitlere... Altın çocuklar azalıyor git gide...

Okumuyoruz. Öğrenmiyoruz. Geliştirmiyoruz kendimizi, değiştiremiyoruz çevremizi... Yapmıyoruz adam akıllı bir şey. Çünkü üşeniyoruz. Biz genciz ama... Okumayan, sormayan, sorgulamayan, düşünmeyen gençler...

Sokağa çıksak akli başında bir Allah'ın kulunu görmek ne denli zor oldu bugünlerde. Çünkü çoğumuzun başı telefonda... Çünkü çoğumuzun akli başka dünyalarda... Çünkü çoğumuz sosyal medyada, çoğumuz çevrimiçi, çoğumuz takipte...

"Öykü ile Ayaz, Şebnem ile Selim" desek bilmeyenimiz çıkar mı acep? Ama sorulsa mecliste neler oluyor, dünyada neler oluyor? Kaçımızın umurunda? Ne güzel anlatmış Orhan Veli bugünün insanını dünden (Dün de mi böyleydik bizler?)

" Ne atom bombası,

Ne Londra Konferansı;

Bir elinde cımbız;

Bir elinde ayna;

Umurunda mı dünya! "dizelerini okurken "BÜTÜN ÜMİDİM GENÇLİKTEDİR. "diyen ATAMIN sesi kulaklarımda...

GENÇLER!

Okumalıyız artık. Düşünmeliyiz artık. Var olmak için, var etmek için düşünmeliyiz artık. Bu gidişe bir "dur" demeliyiz artık. Gençler ümidin adı olmalıyız artık.

N. BÜŞRA KARAMAN

8/B

MASAL DİYARIM

Masmavi bir gökyüzü... Ve uçan kuşlar. Huzur olsun yaşadığım yerde. Mutluluk...

Mutluluk kovalasın peşimden. Ağaçlar saklanacak yerim olsun. Heyecan olsun, sevgi olsun bir de umutlar...

Güller açsın her adım başında. Lunaparklar coşsun. Olsun çocukların yüzünde gülücükler. Delicesine bağırınsınlar korku trenine binince. Çarpışan arabalar sayesinde dinmesin kahkahalar.

Kar toprağı sarınca olsun minikler sokaklarda. Karın heyecanının çıkarsınlar dolucasına... Çocukluğunu özleyen teyzeler ellerinde örgüyle çıkarsınlar karın heyecanını.

Denizleri de unutmamak gerek. Kirlenmelerine ne hacet... Kalsın öyle berrak ve saf. Aynı ak bir kâğıt gibi. Açılabilirim ona, dertlerimizi anlatabilelim. Başında rahatlıkla çayımızı yudumlayalım. Martılar atılan simitlerden nasiplerini alsınlar. Tabi aç kalmamalı kediler, önlerine atılmalı yemler. Mutluluğu onlar da yaşamalı benim dünyamdaki insanlar kadar.

Ben böyle bir yerde yaşamak isterdim. Sevgiyi barınak, pencereleri mutluluk, lambalardan umut yapmak isterdim kendime. BÖYLE BİR MASAL DİYARIM OLSUN İSTERDİM...

ZEYNEP CEYHAN

8 /D

BİZİM MİSAFİRLERİMİZ

Ders Türkçe... Tema 5... Tema adı: Toplum Yaşamı... Metnin adı: Misafirliklerimiz... Yazarımız: Şevket RADO... Okuduk metni baştan sona. Şevket RADO aldı beni geçmişe götürdü, geçmişin misafirliklerine... Anlattı uzun uzadıya. Geçmişten aldı bugüne getirdi... Bugünün misafirsizliklerini anlattı. Şevket RADO'nun

anlattıkları, geçmişin misafirlikleri, hiç de yabancı değildi kulağıma. Ne çok duymuştum dedemden, ninemden.

Dedem, ninem anlatırdı. Hiç kimsenin evi boş kalmamış. O zamanlarda yokmuş televizyonlar, telefonlar, bilgisayarlar. Uzun kış gecelerinde dostluklar kurulmuş sıcacık. Çıtlayan çekirdekler, sobada kestanecikler, çaylar eşliğinde sohbetler... İşte o zaman akreple yelkovan başlarmış kovalamacaya, geçermiş çabucak zamanlar, fark etmezmiş gönüller.

Sadece kış gecelerinde kurulmazmış dostluk bağları. Yaz gecelerinde de koparmazlarmış bu bağları. Yazın herkes tarlada çapada, çalışırlarmış gün boyu. Gün sonu yorgun argın dönerlermiş evlerine. Yemek sonrası avlulara atılmış kilimler. Komşularla, dostlarla oturulmuş üstüne. Çaylar demlenir, çekirdekler yenilir. Çocuklar meyve ağaçlarında... Çocuklar oyun peşinde...

Dedemlerin hiçbir zaman evleri boş olmazmış, boş oldu mu da dedemler evde olmazmış.

Şevket RADO'nun, dedemin, ninemin anlattıklarını düşünüyorum, bir de şimdiki düşünüyorum... Bizim de misafirlerimiz var: Televizyonlarımız... Telefonlarımız... Bilgisayarlarımız... Bizim misafirlerimiz... Sahi bu misafirler hep bizde mi kalacak...

Gökçe KÖKNEL
8/D

SEVGİLİ GÜNLÜK

Yine sana yazıyorum sevgili günlük. Bir kocaman günün sonunda yaşadıklarımla, duygularıyla beraber sana kucak açıyorum. Sırtıma yüklenen yük sana anlatacaklarımla dolu.

Sabahın ilk ışıklarıyla uyanışım... Yeni bir güne gözlerimi açışım... Kahvemini yudumlayarak gazetemi okuyuşum... Bir koca Pazar gününe başlayışım... Ne çok seviyorum şu Pazar günlerini.

Sokağa çıkınca anlıyorum pazar gününün güzelliğini.

Simitçimin tezgâhına yanaşıyorum, bir simit alıyorum ve bir parkın bankına oturuyorum. Çocukların koşuşlarını, kaydırağın kayışlarını izliyorum. Küçük bir kızın babasını çekiştirerek göğse yükselen balonları işaret etmesini, yaşlı bir çiftin torunlarının peşinden kahaahalarla koşuşturmalarını, salıncakta yükseltilen bir kızın kahaahalarını izlemenin keyfini yaşıyorum.

Ve şimdi evimde pencereden pazar akşamını izleyerek yazıyorum günün güzelliklerini. Bir Pazar daha biterken Sokaklar sakin, evler telaşlı.

İrem Arısoy
6/D- 386

BAHAR

Bahar geldi
Aktım çiçeklere
Her taraf rengârenk olmuş.
Arılar çıkmış yine
Rüyadayım ben yine.

Huriye YILDIZ
6/G

BAHAR

Bahar geldi mi
Anadolu'ya
Her yer dolar taşar.
Akşamlar gündüz gibi
Rüyadır Anadolu'mun her yeri.

Bahar ÇEVİK
6/G

BEN GÜNEŞİM

Güneşim ben güneş... Her canda vardır binlerce parçam. Bu parçaları birleştirdiğinizde görürsünüz beni. Birbirine tutkuyla aşık, kimseciklerin olmadığı bir tepede el ele tutuşmuş oturan iki sevdalının manzarası olurum, tutkulu aşıklar tutkuyla seyredeler batışımı.

Karanlığın hükmettiği gecelere son vermektir en büyük görevim. Çocukların sabırsızlıkla beklediği gündüzün elinden tutup getiririm.

Bazen de sizi denizlere ulaştıran bir yolumdur. Üşümezsiniz masmavi derinliklerin altında, hep ben varımdır başınızı kaldırdığınızda.

Hayat veririm tüm canlılara. Börtü böceğe, küçücük kanatlarıyla pır pır eden kelebeklere, rengârenk çiçeklere, cıvıl cıvıl ötüşen şen kuşlara...

Sapsarı, kocaman bir top... Oturmuşum göğün tahtına ısıtırım, ısıtırım tüm gönülleri zengin yoksul ayrımı yapmadan.

Her canda vardır binlerce parçam. Mutluluğun adıyım. Yaşam kaynağıyım. Heeyyy heeyyy, güneşim ben güneş... Isıtan, ısıtan, gönüllere taht kuran güneş...

Beyzanur KÖKNEL

8/D- 955

GÜNEŞ

*Doğuyorum yine
Oturuyorum gökyüzüne
Gülümsüyorum herkese
Neşeli bir şekilde.*

*Açık pencerenizden
Giriyorum içeri
Isıtıyorum her yeri
Aydınlık bir biçimde.*

*Eyvah o da ne?
Bir bulut geçiyor önüme
Kaplıyor yer yanıma
Karanlıklar bir biçimde.*

*Üzülmeyin sakın
Nöbetim bitti diye
Sıra ay kardeşite
Görüşmek üzere.
Aleyna POLAT
7/D-67*

BAHAR

*Bahar geldi yine,
Açtı çiçekler, ağaçlar
Her yer oldu yemyeşil
Ağaçlar doldu kuşlarla
Rüya gibi oldu bahçeler.
Erdem YELDİR
6/G*

BU NE BİÇİM FELSEFE (SÖYLEŞİ)

Tek bir kurşun değil mi sıcacık bedenini buz gibi toprakla harman eden? Sahip olduğun tüm özgürlüğü elinden alan... Vatanını... Toprağını... Peki, bunu neden yapıyorlar biliyor musun? Üç kuruş fazla para, üç gram fazla petrol için... Çok sevdiğim Duman grubunun solisti Kaan Tangöze'nin de şarkı sözünde dediği gibi "Bu ne biçim bahane, bu ne biçim felsefe?"

İnsanoğlu insanoğluna zulüm etmeği felsefeleştirmiş durumda. Ve en kötüsü de ne biliyor musun? Bu felsefe nesilden nesle kuşaktan kuşağa aktarılıyor. Başının nerde olduğu, sonunun nereye gittiği bilinmeyen bir kan davasına dönmüş koca yuvarlağın hali.

Sen hiçbir savaşın nesli oldun mu? Kara toprağa baktığında altında yatan cansız bedenleri hissettin mi? Gözyaşlarına eşlik eden göğsüne saplanmış kurşunun acısıyla yerde can çekişen bir annen oldu mu senin? Sıcacık evinde otururken kafana hiç taş yağdı mı?

Ben bilmem ne zaman patlak vermiş, bilmem ne savaşının bilmem kaç sayılı şehidiyim. Eskiden sadece para elde etmek için yaşıyordu hayatını herkes. Ama siz bugünün çocukları yaşamı elde etmek için para kazanırsanız asla ama asla yarının şehitleri olmazsınız. TERCİH SİZİN.

Sema Sarıgül
7/D 941

İZMİR

*İzmir sevgisi var içimde
Zor günde, iyi günde
Mutlulukla, hüznle
İzmir burası yarı cennet
Rüzgârı sevdiiren memleket.
Miray KAYA
6/C*

ERİMEYEN MUM

Bir mum yanarken çevresini aydınlatır derler. Yanarken de erir...
O öyle bir mumdur ki sadece sevgiyle beslenir. Azim ve kararlılık yolunda cambazı olan ince bir ip gibidir. Çabalamanın da, pes etmenin de dizginleri kendi elindedir.

O hayallerine giden yolda cambazı oynadı. Hayallerinin halkasında olan en nadide parçasıydı, azim...
Yolunda onu amacına taşıyan da...

Engele engel demedi. Daha çok aydınlatmayı seçti. O öğrencilerine, tembel olmaya karşı savaş açmayı, kendi krallığımız içinde kaybolmamayı öğretti. O öğrencileriyle arkadaş olmayı başarabilen nadir öğretmenlerdendir. O öğrencilerini anlayıp, hislerine ulaşabilendir.

O bir mumdur, çevresini aydınlattıkça aydınlanan, sevdiğçe sevindiren. Söylenenleri tersine çeviren, eriyen bir mum değil, aydınlığıni yitirmeyen bir mum olarak daima yanacak olan bir mum... O benim biricik öğretmenim Bora ÜZERK...

Neşe SÖNMEZ

8/D- 1058

Not: Bu yazı yazılı yoklamada " Siz de takdir ettiğiniz birini anlatın." konulu yazma çalışmasından. Ve 15-20dk gibi kısa bir zaman diliminde yazıldı.

SEVGİYE SUSADIM

Hadi sınırı tanımla arkadaşım... Merak ettim sadece. Sınıra uzanan yolda, engel gerçekten engel midir sence? Bana anlat arkadaşım sevgiye susadık mı, gerçek aşkı tattık mı, paylaşmayı öğrendik mi, her şeye rağmen gülmeyi başarabildik mi sence? Biz insan olabildik mi? Kalbimizi tamir edip yaşama doğru bir adım atmayı başarabildik mi sence?

Ben sevgiye susadım arkadaşım, sevmeye, sevmeye, sevindirmeye... Kaskatı olmuş kalplerimizi kim dondurdu? O buzu kırabilmek çok mu zordu? İnsanlığımızı gömmek hangi tabutun onuru, hangi katilin suçuydu?

Düşen birine, bir tekme de bizim attığımız an bitmiştir insanlık arkadaşım. Yardıma muhtaç birine sırt çevirdiğimiz an yenik düşmüşüz içimizdeki kötülüğe. Hangi kıtalar savaş ilan etti? Hangi insanlar sadece çıkarlarının peşinden gitti? Gökyüzüyle denizin mavisini ne zaman birbirlerine küsüp gitti?

Ben sevgiye muhtacım arkadaşım. Senin gibi, onun gibi, herkes gibi... Sevgiye susamak, aşkı keşfe çıkmak, mutluluğun kutbunu bulmak, acıyı en derininde hissetmek değil midir yaşamak?

Yani yaşamak insanlığı gerektirmez mi? Şimdi tekrar soruyorum arkadaşım... Biz kendimizi tabuta koyup ve o tabutu, toprağın seve seve içine aldığını bilerek, başımızdaki mermer taşın neden insanlığımızı kazıdık?

Neşe SÖNMEZ

8/D-1058

FISILTI

Bir şarkı fısılda bana
Aşkla olsun melodisi
Umutla bitsin sözleri.
Barış fısılda rüzgâra
Alıp götürsün uzaklara
Olmasın hiçbir yerde kavga.
Bir sevgi fısılda buluta
Sevgi yağsın dünyada
Isınsın kalplerimiz damla damla.
İlayda KANTAR
8/C

SAKSI

Kullanmazsan o aklı,
Olursun bir saksı.
Yok ben canlıyım, büyüyorum" diyorsan
Ne farkın kalır ağaçtan.
Cansu ÖZKAN
8/C- 261

YARINLAR

Yarınlar bize mi emanet
Bugünlere sahip çıkamıyorken?
Akıtılan kanlar yerde
Özür dileriz sizden
Kim kurtaracak bu vatani
Geçmişini bilmeden.
Cansu ÖZKAN
8/C- 261

KİTAPLARIN DİYARI

Kendimi dev kapıların olduğu geniş bir koridorda buldum bugün. Rengârenk kapıların her birinin üstünde açık kahve tabelalar bulunuyordu. Üstünde macera yazan kapıdan girdim. Ağaçların tam ortasında karmakarışık bir arena karşıladı beni. Oturdum bir izleyici koltuğuna izledim kahramanların savaşlarını, barışlarını, olağanüstü maceralarını. Bir süre sonra benliğimi bırakıp çıktım kapıdan.

Ayaklarım "Masal" kapısına götürdü beni. Ağaçları göğü sarmalayan, uçsuz bucaksız bir orman karşımda duruyordu. Peter Pan görüldü ilk. Wendy'de yanındaydı. Peri tozu döktüler üstüme. Ayaklarım yerden kesildi. Kuşların arasına, göğün maviliğinde sonsuzluğa uçtum. Bir ben bırakıp çıktım dışarı.

Gözlerimi kapatıp rastgele bir kapıya girdim. Tekrardan açtığımda rahatsız edici bir karanlık hücum etti üzerime. Sıkı sıkı sarılmış ağaçların arasından geçmekte biraz zorlansam dahi pes etmedim. Uzaktan gelen uluma seslerini umursamadan yürüdüm, yürüdüm, yürüdüm. Yolun sonunda ıssız bir ev gördüm. Yolda gördüğüm kurtboğan çiçekleri burada hiç yoktu. Çalılardan hışırtılar geldiğinde yönümü oraya çevirdim fakat iki kırmızı noktadan başka bir şey göremedim. Geriye doğru adımlar atmaya başladım ve sonra her şey biranda oldu. Üzerime bir şey atladı ve kendimi başlangıçtaki koridorda buldum. Birkaç dakika nefesimin düzene girmesini bekledim. Kendime geldiğimde bedenimin ruhumu dahi taşıyamayacak kadar bitkin düşeceğini tahmin etmemiştim. Göz kapaklarımın üstüne ağırlık koymuşlardı sanki. "Şiir" kapısına sürünerek gittim. Sergi salonu gibi bambaşka bir yerdi burası. Gözlerim uyuyabileceğim bir köşe aradı. Sonra duvardaki çerçevelerden Yahya Kemal Beyatlı yazanına tıkladım. "Sessiz Gemi" şiiri odayı işgal ederken, kestirdiğim yere uzandım. Yarın yaşayacağım serüvenler, keşfedeceğim yeni okyanuslar için ruhumu şiirlere teslim ettim.

Ezgi PARILTI
8/E-1588

İYİ OYUNLAR

Kendimizi geliştirmemizin birçok yolu vardır. Kimimiz izleyerek, kimimiz dinleyerek, kimimiz okuyarak geliştiririz kendimizi. İşte ben o kendini daha çok okuyarak geliştirmeye çalışanlardanım. Kitaplar bir kâşifin uçsuz bucaksız denizlerde sonsuzluğa yol almasıdır, bilinmezlikleri bilinir kılma, keşfetme arzusudur. Birçok olay, birçok karakter, farklı yaşantılar, farklı farklı hikâyeler. Sizi yarı yolda bırakmayacak, sizi hep ileri götürecek en iyi arkadaşlarla, dostlarla tanışırın bu yolculukta.

Günümüzde kitap okuma oranlarına bakıldığında durum pek de iç açıcı değil ne yazık ki.. Maalesef ülkemizin insanların birçoğu okuma konusuna son derece duyar-sız. Hal böyle olunca ülkenin hali de içler acısı. Düşünsenize siz okumazsanız, ben okumazsam nasıl geliştiririz kendimizi, nasıl geliştiririz ülkemizi?

Okumayan biri bence yontulmamış bir ağaca benzer. Bize şekil veren kitaplardır aslında. Kimi bunu bilir ve okur. Kimi bunu bilmez ve okumaz. Kimi de bilir ama okumaz yine. Ve unutmayalım ki Seneca'nın da dediği gibi: "Kitapsız hayat kör, sağır, dilsiz yaşamaktır." aslında. Ve bilip de okumayanlar hayatları boyunca üç maymunu oynarlar. Onlara iyi oyunlar.

İlayda KANTAR
8/C

SENİNLE SENSİZLİK

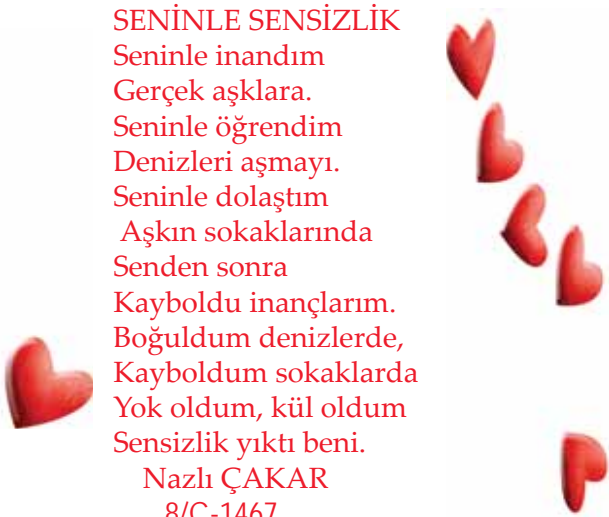
Seninle inandım
Gerçek aşklara.
Seninle öğrendim
Denizleri aşmayı.
Seninle dolaştım
Aşkın sokaklarında
Senden sonra
Kayboldu inançlarım.
Boğuldum denizlerde,
Kayboldum sokaklarda
Yok oldum, kül oldum
Sensizlik yıktı beni.

Nazlı ÇAKAR
8/C-1467

GÖKKUŞAĞIM OL

Yağmurlar yağdı senden sonra
Yüreğim sırlısklam
Kalbim alaboralarda
Fırtınalar içinde.
Yağmur sonrası
Yine çık gel
Gökkuşağım ol
Renklerle donat.
Aydınlat yüreğimi.

Cansu ÖZKAN
8/C- 261

SÜRGÜNDEYİM

Gözlerinden sürgün olmam
Hep hasretin olur.
Hasretin olur dudağındaki iki sözcük
Sensizlik vuslatı hep sürgünüm olur
Ne bu iller ne bu eller
Seni bana getirir
Yollar hep تنها, hep çıkmaz sokakta
Hayat hep yorgun yokuşlarda
Giden bendeki senler mi olur
Sensizlik vuslatı hep sürgünüm olur.
Bu maviye çalan yürek
Bu mavi gözler
Issız denizin olur.
Çanlar vuslatı çağırır
Gönlüm hep feryat eder
Gecelerim ateşle imtihan eder
Sensizlik vuslatı hep sürgünüm olur.
Dargınım sensiz bu şehrin imbatlarına
Yorgunum bu şehrin yorgun yokuşlarına
Yokluğunda erir tüm benliğim
Yine de sen olur isimsiz cümlelerim
Sensizlik vuslatı hep sürgünüm olur
Ah! Sensizlik ve sessizlik
Hep gecemi böler.
Yusuf Ziya OKUYUCU
Sosyal Bilgiler Öğretmeni

SON

Değme felek,
aşklar da bitti.
Viran bağlarda
ötmez artık bülbüller,
ne yârin yarası
ne aşkın dikenli gülü,
etmez pare
içmedikçe yârin elinden,
aşk-ı şarabı.

Giden ne bendim
ne de benden
içre sevdalardı.
Giden, hazan deymiş,
bir hayatın,
son gülüydü.

Değme felek ,
artık sineme.
Bir yolcuydum,
geldim geçtim,
iki kapılı handan.
Yusuf idim dipsiz kuyularda.
14 MART 2015

Yusuf Ziya OKUYUCU
Sosyal Bilgiler Öğretmeni

SEVİYORUM SENİ

Seviyorum seni
ekmeği tuza banıp yer gibi
Geceleyin ateşler içinde uyanarak
ağzımı dayayıp musluğa su içer gibi
Ağır posta paketini
neyin nesi belirsiz
telaşlı, sevinçli, kuşkulu açar gibi
Seviyorum seni
denizi ilk defa uçakla geçer gibi
İstanbul'da yumuşacık kararırken ortalık
içimde kımlıdayan birşeyler gibi
Seviyorum seni
Yaşıyoruz çok şükür der gibi.

Nazım Hikmet RAN

MEMLEKET İSTERİM

Düşünüyorum... Memleketimin, halini düşünüyorum. Sonra memleketimin halini düşündükçe üzülüyorum. Ne diyor Cahit Sıtkı TARANCI "Memleket İsterim" şiirinde:

"Memleket isterim
Gök mavi, dal yeşil, tarla sarı olsun;
Kuşların çiçeklerin diyarı olsun.
Memleket isterim
Ne başta dert, ne gönülde hasret olsun;
Kardeş kavgasına bir nihayet olsun.
Memleket isterim
Ne zengin fakir, ne sen ben farkı olsun;
Kış günü herkesin evi barkı olsun.
Memleket isterim
Yaşamak, sevmek gibi gönülden olsun;
Olursa bir şikâyet ölümden olsun."

İşte ben de Cahit Sıtkı TARANCI'nın istediği gibi bir memleket istiyorum. Savaşın olmadığı, insanların kavga etmediği bir memleket istiyorum.

Bakıyorum çevreme şu küçücük halimle. Evde, okulda, sokakta kavgalar, gürültüler... Sen bana niye baktın, niçin öyle baktın? Bir bakış bile bir kavganın başlamasının nedeni olabiliyor. Küçücük sorunlarımızı kavgaya dönüştürdüğümüz an başlamıyor mu savaşlar?

En küçük sorunlardan en büyük sorunlara kadar tüm sorunları kavgaya, dövüşe dönüştürmeden çözmeliyim, çözmelisiniz, çözmeliyiz.

Biz eğer bunu başarabilirsek işte o zaman güzel bir memleketimiz olur. Cahit Sıtkı'nın da benim de hayalim gerçek olur.

Zehra GÜLTEKİN
6/A- 433

BENİM DÜNYAM BENİM EVİM

Hoş geldiniz, hoş geldiniz efendim... Gerçek dünyadan masal dünyasına açılan kapıyı bulabildiğimize sevindim. Burası benim dünyam, benim evim... Burda hiçbir güzelliğin sonu yok... Zaman kavramının olmadığı bir yer burası...

Saatleri bir kenara bıraktım, denize doğru ilerliyorum. Dalgalar ayaklarıma çarpıyor. Rüzgâra karşıyım bugün, üşüyorum çünkü. Dudaklarım mosmor, titreyen dişlerim sessizliği bozuyor. Hafifçe gülümsüyorum sonra. Enseme doğru esen rüzgâr gıdıklıyor tenimi. Zemheri ayı bu... Serttir, yığıttir. Bu havada incecik kazakla dışarı çıkılır mı? Ben de bir tuhafım doğrusu. Evime doğru yürümeye başlıyorum... Evimin tahta basamaklarını çıkıyorum. Kapının paslanmış tokmağını çevirip giriyorum içeri. İçerisi sıcacık, şömine yanıyor, Odunlar çatırıyor, derken mis gibi bir koku süzülüyor burnuma . Tarhana kokusu bu...

Mutfağa doğru ilerliyorum. Masada bir kâse tarhana beni bekliyor. Her bir yudumunda iliklerim ısınıyor, anneannem kokuyor. Onun elinden çıkmış gibi... Arkamda bir ses:
-Hoş geldin kızım.

Anneannem bu benim, canım anneannem... Her şeyiyle Anadolu kadını... Öpüyorum ellerini, toprak kokan ellerini. Bir de kazak örmüş benim için, onu giyiyorum; daha da ısınıyorum. Anneannemin kazakları özeldir, taşlaşmış kalplerin buzlarını çözer. Şimdi beni dinleyen herkese benden bir anneanne kazağı...

Hoşça kalın. Yine bekleriz.

SEVGİ

Sevgidir en usul şey
En içten yüreklere seslenir
Verdiler altın anahtarı, sevgiyi açamadı
Gizemmiş anahtarı, o sevgiyi açan
İnsanmış anahtarı, o gizemi çözen

Helin SUN
6/C

SEVGİ

Sevgi nedir
En güzelidir
Vazgeçilmezimizdir
Git desen gidemezdi.
İnsanı insan yapandır.

Sultannur DAĞLUM
8/B

Batuhan KILIÇ
6/G-256

ÜÇ GÜNLÜK DÜNYA

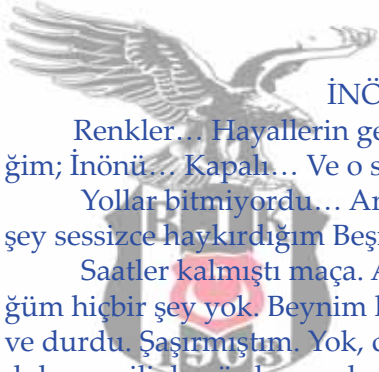
Sadece nefes alıp vermek değildir yaşamak. Sevmektir, sevilmeektir, saygı duymaktır aslında. Farkında değil belki ama çok şey kaybediyoruz bu yaşamda. Bilmiyoruz belki sözlerimizin bir bıçak gibi yaraladığını, tek bir sözümüzle kalpler kırdığımızı.

Uçurtmasını yitirmiş bir çocuk gibi küsmemeliyiz birbirimize asla, keşkelerimiz olmasın hiçbir zaman. Hayat bir kuklaysa... İpleri elimizde olmalı. Hayat bir hamursa şekil vereni biz olalım. Yönetelim yaşamı gönlümüzce doya doya.

Çok sevelim, aşık olalım, mutluluklarla kucaklaşalım. Olmasın savaşlar, ağlamasın çocuklar. Yaşayalım huzur dolu diyarlarda, bilinmesin hüznün, acının adı bu üç günlük dünyada.

İlayda Kantar

8/C

İNÖNÜ'YÜ YAŞAMAK

Renkler... Hayallerin gerçeğe dönüştüğü tek yerdir. Tek hayalim var gerçeğe dönüşmesini istediğim; İnönü... Kapat... Ve o siyah beyaz renkler... O coşkuyu, o ruhu başka nerede bulabilirsin ki...

Yollar bitmiyordu... Arabayla değil kağıyla gidiyorduk sanki... O anki heyecanımı bastıran tek şey sessizce haykırdığım Beşiktaş marşlarıydı.

Saatler kalmıştı maça. Az kalmıştı yol çok az... Elim ayağım titriyordu heyecandan. Düşündüğüm hiçbir şey yok. Beynim kara bir delikten ibaret. Öylesine melül melül bakıyorum. Araba yavaşladı ve durdu. Şaşırmıştım. Yok, canım gelmiş olamazdık. Şaşkındım arabadan indim. Karşımda bana umut dolu maviliyle göz kırpan harikulade bir deniz. Umurumda mı? Değil... Tam karşısında işte... Milyonların tek yürek olduğu İnönü...

Çok az kalmıştı maça. Ayaklarımı hissetmiyordum. Sıraya girdik. Kalbim ağzımda atıyordu. İşte tüm hayatım elimdeydi... Bilete dakikalarca baktım. Tribüne çıktık. Dünya üzerinde böyle bir duygu yoktur herhâlde. Sanki Leyla Mecnun'una kavuşmuş.

Yukarıya bakıyorum, kocaman büsbüyük harflerle yazılmış "BEŞİKTAŞ" yazısına. Derin bir nefes çekiyorum ciğerlerime, bir tiryakinin son sigarasının son nefesi gibi...

Çıkmaya başlamıştı koca yürekli adamlar. Zamanı gelmişti artık. Terleriyle ıslanan formanın altında yatan yürekleri coşturmanın. Düdük çalınca hep bir ağızdan "Gücüne güç katmaya geldik, formanda ter olmaya geldik" haykırdık sahadaki on iki yüreğe. Daha önce binlerce kez dinlemiştim bu marşı hatta haykırmıştım ama hiç bu kadar heyecanlanmamıştım. Burda ,tam olduğum yerde anlam kazanmıştı bu marş...

Maça nokta koyan düdüğün çalmasına çok az kalmıştı. Hiç bitmesin istiyordum bu an. Olsun ya kavuşmuşum âşık olduğum renklere. Hayalim gerçekleşmişti ya yeter, dedim kendi kendime.

Maçın kaç kaç bittiğinden bi haber çıkıyoruz tribünden. İnönü'yü izlemekten zaman bulamamıştım maça bakmaya...

Sahile indik cümbür cemaat, herkes denizin kokusunu içine çekerken, ben İnönü'yü izliyorum, İnönü'yü kokluyorum, İnönü'yü çekiyorum ciğerlerime.

30 Mart 2015/ Anı Çalışması

Sema SARIGÜL

7/D -941

FİLM ŞERİDİ

Ekmek parası için, çocuklarını okutabilmek için bile bile ölüme gidiyorsun her sabah. Ölüm çukurundan sağlam çıktığın her gün için rabbine yüzlerce kez şükrediyorsun. Yine karşında ölüm çukuru... Giriyorsun içeriye... Biniyorsun asansöre... Yerin yedi kat dibine iniyorsun...

Barettteki lamba ile aydınlanıyor koyu karanlık .Sadece kazıyorsun bir ömür verdiğin iki gram kömür için. Alnından akan ter yanaklarına ulaştığında "BİNGO" derinlerden yankılanan bir patlama sesi... Herkes can havliyle asansöre bakıyor. Asansörün çevresinde ona ait demir parçaları. Gözyaşları içerisinde son duasını eden insanlar etrafında. Ayakta durmakta zorlanıyorsun. Şimdi yalpaladığın yerdesin... Görebiliyorsun ama ses yok...

İşte o film şeridi: Çocukların, eşin, ailen... Sonrasında beyaz bir ışık...

Konu: Ermenek Maden Kazası
Tür: Fıkra

3 Kasım 2014
Sema SARIGÜL
7/D -941

BANA POLİS ÇAĞIRIN

Annem ile tatile çıkacaktık. En çok gitmek istediğim yer anneannemin diyarı Bandırma idi. Annem bu teklifimi kabul etmişti. Tren ile keyifli bir yolculuk sonu anneannemin sıcacık diyarına kavuşmuştuk. Hediyeler, sürprizler hazırlamıştı canım anneannem bana. Ayakkabılar, kıyafetler, en çok sevdiğim barbie bebekler. Kıyafetlerimi giydim, aynada sürekli kendime bakıyordum. Annem "hadi artık!" dedi ve beni yemeğe çağırdı.

Zaman su gibi akıp geçti. Uyku saati gelmişti. Sabah erkenden kalktım ve hemen yeni ayakkabılarımı giyip, mini mini bir kuş şarkısını söylenerek yemyeşil bahçeye indim. O sıcacık güneşin ışıltısı ve kuşların cıvıltıları beni çok etkiledi. Hemen yukarı çıktım. Anneannemi kaldırdım ve dışarı doğru çekiştirdim. Topumu aldım. O sırada anneannem kapının önüne oturdu. Bir o yana, bir bu yana savuruyordum topumu. Bir an topum açık olan giriş kapısından içeri girdi ve merdivenlerden yuvarlana yuvarlana kömürlüğe indi. Ben de peşinden. Top önde, ben arkada başladı bir kovalamaca. Işıklar gitti. Dört bir yanımı karanlık sarmıştı. Hala topu aramaya çalışıyordum. Ayağım takıldı ve gerisi malum, takır tukur yuvarlanmışım. Güçlü bir haykırış sonu herkes başıma toplanmıştı. Beni hemen kucakladılar ve yukarı çıkardılar. Aslında sadece dudağım patlamıştı ama kanı görünce kendimden geçmişim. Bir anda dayım girdi odaya. Onu görünce daha çok duygulandım ,heyecanlandım. "BANA POLİS ÇAĞIRIN!" diye bağırmağa başlamışım. Herkes kahkahalarla gülmeye başladı. Benim canım yanarken sevdiklerimin kâhyalarla gülmelerine bir anlam verememişim.

Daha sonra annem beni yatırırken, yanağıma minik bir öpücük kondurdu. Kendimi daha fazla tutamadım ve anneme sordum. "Neden benim canım yanarken güldünüz?" Annem de bana yanlış bir kelime söylediğini anlattı ve bana doğrusunu öğretti. Aslında bende olsam gülerdim.

Buse Kelpetin
8/A

*TÜRKİYE'NİN AŞIKLARI
Dağlarında Ferhat ile Şiirin
Cennettir her yerin
Kokuyor bahçelerin yasemin
Çöllerinde deli gibi mecnun
Herhalde leylaya tutkun
Acaba bundan mı suskun
Türkiye'min aşıkları
Yüreklerinde sevdaları
Kalpleri tık tık atar
Sevdaları hayatlarına anlam katar
Türkiye'min aşıkları*

Eylül YÜCE

6/A-193

ÖMRİYE TEYZEMİZ

*Kirazdır dudakları
Elmadır yanakları
Bir de tatlı dil olunca
Açılır gönül kapıları.*

*Açar bize kollarını
Andırır Hafize anaya
Kuzucuklarım diyince
Kızarır yanakları.*

*Yaşam ışığımız kaybolunca
Başlar zilini çalmaya
Merdivenden inerken
Sesini duyurmaya.*

*Kıyafeti şeker pembesi
Neşeli sesiyle güldürür herkesi
Okulumuzun bir tanesi
Emektar annesi.*

*Beyzanur KÖKNEL/ Feyza ESEN
8/D- 955 8/D- 510*

HAYALLERİMDEKİ DÜNYA

Bir dünya isterim. Ve bu dünyanın içinde küçük bir ev. Duvarlarını sevgi ve neşe, çatısını düşler ve umutlar kaplasın.

Yağmur yağdığında hiçbir insan ıslanmasın. Sığınsın evime, otursun sevgiyle yapılmış sandalyelerime.

Geceleri rüzgârın ahenkle dans edişini seyredelim o küçük çiçekli pencerelerimde. Kuşların civıltısı uyandırsın beni sabahın erken saatlerinde. Coşkuyla söylediğim şarkı takılsın yine dilime. Ve o küçük gözlerimle, izleyeyim gökyüzü ve denizin maviliğini neşeyle.

Akşamüstü çıkayım bahçeye, yuvarlanayım çimlerde. Mutluluk dolsun içim her gün, her saatte. Ve yine huzur dolu yatağıma yatayım gecenin bir vaktinde.

Eksik olsun fesatlık, kötülük. Olmasın umutlarımda keşkeler. Huzur dolu yatağıma, kuşatmasın kötülükler.

Çıkayım, dolaşayım bahçeyi. Rüzgâr ahenkle savursun saçlarıma. Uçuşsun eteklerim, baharın sessiz güzelliğinde. Sadece kuşların civıltısı ve denizin çıkardığı o buğulu ses çınlasın kulaklarımda. Ve yine başımı koyduğumda, umutla süslenmiş yatağımda, iyi geceler dileyip Ay'a, uyuyayım huzurla...

Ayşenur GÖKÇEN

8-C /1276

NE DEN
OKUR
İNSAN?

Neden okur insan?

Hayal kurmayı sevdiğinden mi? Zevk aldığından mı? Yoksa sıkıntılardan uzaklaşacak bir liman aradığından mı?

Neden okur insan?

Boşluğa düştüğünden mi yoksa? Kurallardan mı usanır insan? Sıkılır mı?

Okumak...

Bazıları için hava, su, yemek gibi bir ihtiyaç, bazıları için bir toz kadar gereksizdir okumak. Kimisi kitap okumadığı günü gün saymazken, kimisi "kitap" kelimesinin "k" sini bilmez.

Bir arkadaştır kitap. O konuşur biz dinleriz daima. Farklı kapılardan öyküler anlatır bize. Hayatın gerçeklerini tokat gibi yapıştırır suratımıza bazen. Yeni dostlar edindirir. Sarışın, esmer, beyaz, zenci... Maceradan maceraya koşturur, eğlendirir, neşelendirir.

İnsan okutmak için okur. İnsan yaşamak için, insan üretebilmek için okur. Sevmek için, bugünü değiştirmek için. Geçmişini anlamak, kendini tercüme etmek için okur. İnsan aydınlanmak için okur.

Ezgi PARILTI

8/E-1588

RENKLERİN DİLİ

Siyah çağırdı yanına
Gel karanlığa dalalım,
Saklambaçlar oynayalım dedi.
Ardından mavi,
Özgürlüğe çağırdı beni
Zincirlerimizden kurtulup
Özgürlüğe açalım kanatlarımızı.
Kırmızıyla söyleştik bir süre
Aşkı, sevgiyi, tutkuyu anlattı bana
Yeşille pek anlaşamadık
İnsanlarla kavgalıymış
Turuncuyla sarının kapısını çaldık
Bu aralar pek yüzünü göstermiyor
Gri geldi koşa koşa
Gezmedik yer bırakmamış gökyüzünde
Bulutlarla dost olmuş
Pembeyle karşılaştık
Sevinç nidaları atıyordu
Arkadaş olduk güldük eğlendik
Her rengin bir dili varmış
Yeni öğrendik

İlknur YÜKSEK

8/E -1016

HAYAT BULDUĞUM YER

Dünyanın bu halini gördükçe dalar gözlerim uzaklara. Medet umar hayallerden. Gerçekleşeceği günü iple çeker.

Daldı mı çıkmak istemez o düşten. Tıpkı parkta oynarken annesi tarafından kaldırılan bir çocuk gibi... Başlar yürümeye alışılmadık yemyeşil, mis gibi yağmur kokan o örtüde. Bir müddet yürür... Oturmaya hatta basmaya kıyamaz ya, yine de bir yer bulup oturur ruhum. Gökyüzüne bakar, güneşin parıltısına... Yakmıyordur canını. Kuşların ötüşü süsler manzarayı. Nazik ve eşsiz... Dinlemeye doyamaz. İçlerinden biri üzerine konar o kadar beyazdır ki sevmeyi, elleriyle onu kirletmeyi göze alamaz. Bakar karşısındaki köpüren denize. Her dalga gelişinde içine çeker iyot kokusunu ciğerleri temizlenene dek. Kalkar ve yürümeye devam eder. Kalençiolar'ın kokusu uzaktan ilişir burnuna. Gözlerini kapatıp kokuyu takip eder. Annemin küçükken pazarın başından sonuna kadar izlediği çilek kokusu gibi... Koku o kadar yoğundur ki gözünü açtığında cennetten bir parçayla karşılaşacağına adı gibi emindir ve daha fazla tutamaz kendini. Açar gözlerini. Etraf kıpkırmızı... Gözlerini alamaz onlardan. Bayıla bayıla koklar her birini tek tek. Hiç üşenmeden. Zor da olsa yola devam eder. Dünyanın en güzel çayı karşısındadır. Çocukluktan hatıradır ona ayaklarını suya sallamak. Alabildiğince oynamak suyla... Yanındaki oluktan kana kana su içmek...

Tüm güzelliklerin bir arada olduğu yer. Soluduğun havanın sigara ya da fabrika dumanı değil çiçek kokusu olması... Ne güzel değil mi?

Burası benim hayat bulduğum yer. Nefes alamadığımda bana oksijen maskesi olan... Acaba ne zaman gerçekleşecek? Gecikmesin daha fazla. Katliama son versin. Gelsin. Bizim onu asla şimdi ki Dünyanın haline getiremeyeceğimiz bir yer olarak gelsin. Tez gelsin. İmdadımıza yetişsin...

Feyza ESEN

8/D - 510

UÇUYORUM

Uçuyorum
Umutlarımı alıp
Sonsuz maviliğe
Beyaz bulutlara
Güneşin kızılığın
Uçuyorum.

Uçuyorum
Güzelliklerimi alıp
Sonsuz güzellikler yaratmaya
Doğanın kucağına
Yeşiline
Kuşların sesine uçuyorum.

Hasan Yiğit BOSTAN

8/A- 620

ARKADAŞIM OLSA

Bir arkadaşım olsa
Her zaman yanımda bulunsa
Mutluluğumu paylaşısam

Uçsak havalara
Değsek bulutlara
Konuşsak kuşlarla
Mutlu olsam arkadaşım

Esmâ KAYA

5/D- 770

AŞK ATEŞİ

Karanlıklar içinde
İki mumduk biz.
Biraz hafiflerdi ışığımız
Sönmezdi ateşimiz.

Söyledim sana
Seni sevdiğimi.
Değerimi bilmedin
Söndürdün ateşimizi.

Ben seni çok sevmiştim.
Sen beni sevmedin mi?

Hayatım sendin
Hayatımı bitirdin.
Görkem ÇEVİK

8/E- 289

DAHA YÜKSEÇE

Kişisel gelişimin temel kuralı kendimizi tanımaktır. Kendimizi ne kadar iyi tanırsak o kadar kolay geliştiririz. Yanlış anlaşılana ise kişinin kendini okulda geliştirdiğidir. Hayır, kişi kendini beyninde geliştirir.

Bir ev düşünün, bir sürü penceresi var ama bütün perdeleri kapalı. İçerisi zifiri karanlık... Bütün perdeleri açarsak mı içerisi daha aydınlık olur yoksa sadece bir perdeyi açarsak mı? Ya da bir kapı, ardında bir olay var, içeri girince mi olayı daha iyi anlarız yoksa anahtar deliğinden bakınca mı?

Yaşar Kemal, Mustafa Kemal ATATÜRK, Martı Jonathan, Kör Mustafa ve adlarını sayamayacağım nice Martı Jonathanlar, Kör Mustafalar... Onlar olmasa şu an belki cilalı taş devrinde yaşıyor olurduk. Hayatımız bizi yönlendirmesin, biz hayatımızı hayallerimizle yönlendirelim. At gözlükleriyle bakmayalım.

Hayata eksilerle başlamış olabiliriz ama bu eksileri artıya çevirmek bizim elimizde.

Bilgisiz beyin kör baltaya benzer, iyi fikir üretmez. Bu baltayı köreltmek de bizim elimizde, bilemek de.

Arda KARASU

8/A

UFUKTAKİ IŞIK (DENEME)

Okumak çok farklıdır aslında, ufkumuzun derinliklerinde kaybolan bir zaman makinası gibidir. Ve kaybolanı yakalamak bizim elimizdedir. Tabi kaybolmuşluklarda kaybolmak da...

Maziden günümüze aktarılmış en büyük hazine okuma tutkusudur. Kazanılan savaşlar , alınan topraklar , geçmiş tarihimiz.. Bunlar sadece okumanın bize getirdiği sonuçlardır. Ve Atatürk bunu kendisine soran meraklı bir çocuğa şöyle açıklamıştır " Ben çocukken fakirdim. İki kuruş elime geçince bunun bir kuruşunu kitaba verirdim. Eğer böyle olmasaydım bu yaptıklarımın hiç birisini yapamazdım." Ve işte, Atatürk'ün bu sözü okumanın ilk ilkelerine dayandığının göstergesidir.

Okumak kardaki adımlarımızı belli eder. Yere sağlam ve emin adımlarla basarsak dengemiz sarsılmaz, özgüvenimiz de... Fakat cahillik bizi kör ettiğinde yanlış yolda doğru adımlar atmaya çalışırız ama yanlış yolda olduğumuzun farkına varamayız ve kayarız bu nedenle kendimize olan özgüvenimizi de kaybederiz. Oysaki kitaplar özgüven verir, kelime hazneni ve ufkunu geliştirir. Hiçbir şey okumaktan ebedi değildir. Maurice Rostand'ın dediği gibi " Kitaplar benim için en iyi, ihtiyarladıkça hiç yıpranmayan tek dostlarımdır." Sözüyle kitapların ebedi ve sonsuz olduğunu vurguluyor.

Birçok yazar kitabını bir kaynaktan esinlenerek yazmaz, kitabını bin bir kitaptan esinlenerek yazar. Okumak böyledir işte, hangi yolda olursan ol sana ışık tutar ve seni aydınlatır. Henrick'in sözü gibi " Hiç solmayacak bitki mi arıyorsun? İşte kitap!" Solmayacak olan da sensin, kör kuyunun başında yalnızlığıyla çay içecek olan da...

Neşe SÖNMEZ

8-D/1058

EGE'NİN İNCİSİ

Ege'nin incisi
Seksen bir ilin birincisi
Şehrim, yurdum
İzmir'im güzel şehrim.
Üzümler, incir yetişir bağlarında
Çiçekler açar yaylalarında
Bayrağım dalgaları semalarında
İzmir'im güzel şehrim.
Konak'ta, saat kulesi
Selçuk'u, efes'i
Her yeri ayrı güzel
Taşır tarihi izler
Bu şehir bize özel
İzmir'im güzel şehrim.

Eylül YÜCE

6/A

EBAHAR

Ebahar gelir, hoş gelir
Ailelere şenlik gelir
Haydi, çocuklar sokağa
Arkadaşlarla oynamaya
Rengârenk bir hayat yaşamaya.
İremnur ÜSTÜN
5/D

KUŞLAR

Kuşlar öter cik cik cik
Uçar havada pır pır pır
Şakıyorlar havada
Leylek kardeş baksana
Ağlıyor yavrular sustursana
Rahat rahat uyusun ya.

Begüm AKTAŞ

5/D-130

AŞK

Arıyorum eski günlerimizi
Şiirler yazıyorum sana
Kurduğumuz hayaller hatrına.
Hatice Nisa KARGACI
5/D

HAYAT

Hayatında
Aşk, sevgi, aile varsa
Yaşarsın hayatını
Anlatırsın sonra
Tadına vara vara.

Gülse Özbinar

5/D

HAYATIMIN ZEVKİ

Okumak...Hayattan zevk almanın diğer adıdır.Okumak hayatın şifresini çözmek demektir.Zorluklara karşı nasıl davranacağını bilmektir...

Babam sayesinde öğrendim ben,neden okuyacağımı.Önce babam tanıştırmıştı beni kitaplarla...Ben de alışmışım onlara.Babamın dediği gibiydi kitaplar...Okudukça geliştikçe ,geliştikçe de mutlu oldum.Hep böyle devam etti.Bir gün "SOFİ'NİN DÜNYASI"nda bulurken,başka bir günde "FATİH HARBİYE"sinde buluyordum kendimi.Bazen "RASKOLNİKOV"- yerine koyuyordum kendimi " Raskolnikov olup Duneçka'yı korumak istiyordum."Bazen de "Martın Eden olup zorluklara rağmen ayakta durabilmeyi başarmak istiyordum."Her gün maceradan maceraya atılıyordum.

Kitaplar böyleydi.Toplum içine girdikçe neler konuşacağımı biliyordum.Hayatımın zevkini okuyarak çıkarı

ZEYNEP CEYHAN

8/D 628

KÜÇÜK BİR DOKUNUŞ

Sevilmek, değer görmek isteriz. Bir iz bırakabilmek, önemli ve saygın bir birey olmak isteriz. Bunun için elimizden geleni yapmak, çalışmak, çok çalışmak yetmez bazen. Küçük bir sihre ihtiyaç duyarız çoğu kez. Bizi yanlıştan kurtaracak küçük bir sihre... Tabii ki balkabağından çıkacak bir perinin hayatımıza girmesinden ve bir anda tek bir sözüyle yaşamımızı değiştirmesinden söz etmiyorum.

Herkesin hayatında vardır bir sihir yapan, hayatını değiştiren bir peri. En azından benim oldu. Hem de çok oldu. İlk başta ailem... Sonra benim için çok değerli olan Türkçe öğretmenim... Evet, öğretmenim siz benim sihirli perim oldunuz ailemden sonra. Belki de ne yaptığının farkına varmadan yaptınız yapacağınızı. Ve kitaplara olan bakış açımı değiştirdiniz. Bana okumayı sevdirdiniz. Olmak istediğim kişiyi aramaya koyuldum ve buldum. Ben kendimi kaybetmişim, kaybolmuşum kendimde. Kendimi bulmama yarım ettiniz öğretmenim. Hep anı yaşamayı savunmuşum, ama artık anın getireceği geleceği...

Bir kişiye, kim olduğu fark etmez, düşündürebiliyorsanız tamam o zaman ilk sihrinizi yaptınız demektir. Çünkü o kişi düşünüyorsa sorguluyor demektir. Pusulayı bulmuş demektir.

İşte siz benim pusulam oldunuz. Ne olmak istediğim konusunda aydınlanmama yardımcı oldunuz. İşte bu yüzden size minnettarım öğretmenim.

İlayda KANTAR

8/C

SATIYORUM

Tek kullanımlık hayallerim var

İkinci el umutlarım

Ömür boyu devam eden

Işığın hiç sönmeyen gülüşlerim var

Ve dostluğa sarılan sarmaşıklarım

Satıyorum, alan var mı ?

İlknur YÜKSEK

8/E-1016

CENNETİNDE

Uçuyorum kuş misali

Özgürlüğün göğünde.

Hissediyorum rüzgârı

Hayallerimin cennetinde.

Konuşuyorum renklerin diliyle

Uçsuz bucaksız gökyüzünde,

Hayallerimle birlikte

Özgürlüğün cennetinde.

Dolaşıyorum özgürlük bağında

Boy vermiş hayaller arasında.

Yağdırıyorum hayallerimi

Sevgimin cennetine.

Semih SUBAYOĞULLARI

8/C- 673

AKARSULAR GİBİYİM

Yeniden, doğuyorum,

Yeniden, başlıyorum,

Hiçbir şey senden sonra,

Zor değil aslında.

Yeni bir güne uyandığım

Başladım yeni bir hayata.

Eski beni öldürdüm,

Yeni beni dirilttim

Ve seni unuttum böylece.

Akarsular gibiyim

yeryüzünde, yeraltında,

Yaşamla ölüm arası bir parça,

Neler oluyor bana?

Bensu ÖREN

7/B - 391

HIÇ MI ?

Hiç küçükken salıncağa binip ayaklarını yukarıya, daha da yukarıya uzatıp ben güneşe gideceğim demedin mi?

Hiç resim yaparken güneşe kaş göz çizmedin mi?

Hiç kamaşmadı mı gözün güneşe bakarken?

Hiç dışarıda top oynarken güneşin battığını görüp üzülmedin mi?

Hiç güneşlenmedin mi altın sarısı kumlarda?

Hiç oturmadın mı manzarasında Mecnun'unla?

Hiç havalandırmadın mı uçurtmanı güneşe ulaşmak üzere?

Hiç mi özlemedin güneşi kara kışta?

Hiç mi?

Bulutlar geçse de önüne arkasından varlığını belli etsin yeter. Ona güvenelim. Onunla umut dolalım... Onunla uçalım sevinçten, onunla özleyelim kışı... Onunla... Onunla... Güneşle...

Gel yanına ayaklarımızı uzatalım güneşe... Sapsarı güneşler çizelim gökyüzüne. Top oynayan çocukların, çiçeklerden taç yapıp başına takmış kızların, kırlarda koşan kuzuların, ilkbaharı bekleyen yaprakların, sevinç kaynağı olalım.

Gel yanına özletelim kendimizi çoluğa çocuğa, bağa bahçeye, dağa taşa, kara kışa. Bize doğru yelken açan uçurtmalara, kuyruklarına bağlanan hayallere, peşinden koşan kuşlara selam çakalım.

Gel yanına biran önce. Yıldızlar nöbeti devralmadan... Varalım güneşin güzelliğinin farkına...

Sema SARIGÜL

7/D-941

ONLAR BENİM HER ŞEYİM

Onlar benim mimarlarım, mühendislerim heykeltraşlarım. Onlar benim her şeyim.

8 yaşıma kadar hayat tozpeybeydi. Taki babamın beni ısıtmak için inşaattan tahta çaldığını öğrenene kadar. İşte o zaman anlamıştım hayatın ne kadar zor olduğunu.

Kayda değer başarılarım, kupalarım, madalyalarım olmasa da eminim gurur duyuyorlardır benimle. Sevgiyle büyüttü onlar beni, şefkate doyurdular. Yakacak kömür kalmayıp, battaniye yetersiz olduğunda kalpleriyle ısıttılar beni; o kalpler ki köz ateş olup ısıttı minik bedenimi.

Evet, annem ev hanımı ama ben acıkınca aşçı, hastalandığımda doktor, ödevim olunca öğretmen olur. Evet babam işçi ama ben boğulunca can kurtaran, futbolda bocaladığımda antrenör, canım sıkırken psikolog olur.

Onlar 14 tane mum yaktılar hayat denen karanlık pastama fakat daha yakılacak birçok mum, aydınlanacak birçok yer var.

Arda KARASULU

8/A

ALİ KUŞÇU

Aileyiz biz hep birlikte

Lazımız birbirimize

İmrenirler bizi, bizi görünce

Kalplerimiz bir

Umutlarımız bir

Şenlendik birlikte

Çabalarımız, amaçlarımız tek

Ulaşmalıyız hedeflerimize.

Beyza YEŞİM DEĞİRMENCI

6/G-50

TÜRKİYEM

Amasya'nın elmaları

Rize'nin çayları

Akdeniz'in plajları

İstanbul'un boğazı

Huzur verir insana

Türkiye'min dört köşesi.

Fıkralarıyla güldürüp düşündüren

Vardır Nasrettin hocamız.

Melisa KAVAL

5/B- 725

TÜRKİYE

Tarihi mis

Üzümü nefis

Renkleri bir şahane

Kitapta anlatılanlar bahane

İzmir'yle bir başka güzel

Yemyeşil ovalarıyla bir başka özel

En güzel ülkedir Türkiye.

Sıla YALIM

6/G- 56

KALBİMİN ANAHTARI

Kelimeler yeter mi onu anlatmaya, bilmem. Sözcükleri bir araya getirsem yine de onu anlatmayı beceremem . Gözleri derin bir okyanus... Takılıp düşünce bir daha çıkış yok oradan. İhtiyacın vardır artık ona. Yanında olmasına, destek çıkmasına...

Sarı, kırmızı, pembe, mavi... Rengârenk çiçeklerin nasıl suya ihtiyacı varsa senin de ona ihtiyacın vardır artık. Yeni doğmuş bir bebeğin şefkatli kollara ihtiyacı kadar ihtiyaç duyarsın ona. Gecenin zifiri karanlığında yolunu kaybetmiş minik bir serçenin yolunu gösterecek bir ışığa ihtiyacı kadar ihtiyaç duyarsın ona. Masmavi derinliklerin altında boğulmak üzere olan birinin nefes almaya duyduğu ihtiyaç kadar ihtiyaç duyarsın ona. En kötü gününde bile yüzündeki tebessüm mutlu etmeye yeter seni. Bir sarmaşık gibi sarar sarmalar seni. Ondaki iyiliğin, saflığın anahtarı kalbindeki tüm kapıları açmaya yeter. Ondaki bir çift kelime sağlam bir ip gibi, seni kör kuyulardan alıp çıkarır. Seni seviyorum.

Kelimeler yeter mi onu anlatmaya bilmem. Sözcükleri bir araya getirsem, yine de onu anlatmayı beceremem. İşte o benim kalbimin anahtarı, biricik dayım. Ekrem dayım...

Beyzanur KÖKNEL

8/D- 955

BİR TUTAM KIRMIZI...

Bir tutam kırmızı... Siyah ve beyazın arasına karışmış bir tutam kırmızı...

Her gün olduğu gibi, hiçbir şey düşünmeden geçtiğin bir yer vardır. Peki, tahmin edebilir miydin; bir gün orda, yaşamına girecek bir rengin büyüdüğünü... Ve büyüyen bu rengin, sahipsiz öteki ucunun kim olduğunu...

O kabul etmek istemediğin renk, seni muhteşem bir ışığa yönlendirir. Milyonlarca yıldızın arasından en özelini ve en zorunu seçmiştir...

Ya da tahmin edebilir miydin, tüm bunları yönetenin rengin değil de kalbin olduğunu...

İşte o zaman anlarsın... Aslında kalbinin ve beyninin iki ayrı yönetici olduğunu... Ve uyumlu sandığın bu ikilinin bir birinin tam tersine çalıştığını... Söz geçiremezsin... Sevdiğin, her ne kadar seni kırsa da, sevmeye devam edersin. Söz geçiremezsin kalbine...

İlk kez, gerçekten yaşadığın bu duygu; kimi zaman mutlu eder, kimi zamansa mutsuz...

Sabırsızlanırsın, onun seni sevmediğini bile bile içinde bir umut vardır. Onu her gördüğünde harekete geçen umut, seni bulutlara ulaştırır ve çoğu zaman ne yapacağını şaşırır. İlk aşkıandan, seni sevmeyi denemesini istersin... Duyduğun o yakıcı yanıt bütün umudunu kül eder.

İşte o zaman elinde kalan bir tutam kırmızıdır..!

Bensu Ören

7/B 391

BENİM DİYARIM

Rengârenk düşler, hiç kurumayan huzur pınarları... Güneşin içimizi ısıttığı gibi bizi ısıtan insanlar, kalbimizde yeşeren sevgiler...

Benim diyarımda kötülüğün nabızı durmalı, kıskançlığın damarları tıkanmalı. Çirkefliğin renkleri solmalı. Yeni filizlenen umutlar, hiç kurumayan, sonu gelmeyen, dürüstlük okyanusları olmalı. Ve hiçbir zaman karşılık beklemeyen yardımsever insanlarla dolmalı.

Benim diyarımda saygı ve fedakârlık taht kurmalı. Korku olmamalı benim diyarımda, gelecek kaygısı da... Yol kenarında el sallayan çiçekler, cıvıldaşan kuşlar olmalı. Bulutları yağmalayan fırtınalar değil, tatlı tatlı esen meltemler olmalı.

Benim diyarımda gökyüzünde uçuşan mermiler değil, kahkaha tufanı olmalı. Sonsuzluğa açılan neşe kapıları, ve etrafına sevgi bulaştıran, taklit değil kendisinin birinci sınıf uyarlaması olan insanlar...

İşte benim diyarım...

İLKNUR YÜKSEK

8/E- 1016

KÜSMEK

KÜSMEK... Göz göze geldiğinde dudaklarını oynatmadan anlatabilmektir boğazında düğümlenmiş sözleri. Kalbindeki çiziklere rağmen vazgeçememektir. Aklından silip atmamak, atamamaktır. Kendinle savaşmaktır. Doğru zaman için an kollamaktır. Sımsıkı sarılmayı hayal ederken, sımsıkı susmayı öğrenebilmektir. Bir umutla beklemektir söz yarasını bildiğinden büyük sessizlikleri konuşturacaktır onun yanında.

"Sana kırılısam da benim için değerlisin" i fısıldamaktır sessizce... Yakın olduğun kadar soğuk bir uzaklığa bürünmektir KÜSMEK... Ne ağladığını gösterecek kadar düşebilmektir karşısında, ne de "pişmanım" deyip sarılacak kadar yüreklenebilmektir küsmek...

Her yılbaşı Noel babaya gelmediği için kızsız da pencerede saatlerce bekleyen bir çocuğun içindeki buruk bir umuttur küsmenin en güzel hali...

Aleyna KAYMAZ

8/E -1083

ONLAR GİBİ OLMAK

Anlatmak zordur bazı insanları... En güçlü kalemlerin bile kâğıda harflerle resmedemediği insanlardır onlar... Aslında onlara upuzun ve harika bir yazı yazmak, okuduğu anda geçmişi tekrar tekrar yaşatmak, o güzel yüzlerini tebessümle kusursuzlaştırmak isteriz.

Kâğıt, kalemimizden damlayan kelimelerle süslenmekle onurlanırken yarım kalır, eksik kalır kelimeler, bir türlü o insanların yüreğimize resmi bütünlüştiremeyiz kâğıtta. Bekli de o insanları tam olarak anlatacak kelimeleri birleştiremediğimizden değil de onları onlardan daha güzel anlatacak bir kelimenin olmayışdır asıl sorun.

Bomboş bir sayfayı değerli kılan üzerindeki yazılardır ya, beni de ben yapan onlardı. Bana değer katan da... Anne kelimesinin somut hali onlardı benim için: SEZGİN YAĞCI, TÜLİN KAYMAZ, ÜMMÜHAN DURMUŞ ŞİMŞEK...

Ben hamurdum onlar şekil verdi. Ben hayatın zorlu mücadelesinde bir engele takıldığımda, düştüğümde umutlarımın dizleri kanadığında onların elinin sıcaklığı sardı yaralarımı... Mutluluğu onların gözlerindeki güven veren ışıktaki buldum. Sevgiyi ellerini omzuma koyduklarında verdikleri güçte... Hayatı onların ellerinde tanıdım, onlarla tanıdım beni.

Sözlerinde, gülüşlerinde, bakışlarında hayat bulduğum yaşam kaynaklarım onlar benim. Onlarda anlam buldu "anne" sözcüğü. Onlardır benim yol göstericilerim. Onların gösterdiği yolda yürüyorum emin adımlarla ve ben de umarım onlar gibi olmayı başarabilirim...

ANNE SEVGİSİ

Annem dedim görünce
Ne güzeldir gözlerin
Ne özeldir sözlerin,
Elimi tuttun bir anda
Sevdim seni o anda
Var oldum bir anda
Gördüm seni yanımda
İnandım hep sana
Sevdim seni daima
İnan bana inan bana.
Yağmur BOZALAN
6/6

Aleyna KAYMAZ

8/E -1083

ANNE

Anne seni sevdim seveceğim
Neler yaptın benim için
Ne yapsam ödeyemem hakkını
En çok seni sevdim, seveceğim.
Berk AKAY
6/C

TAVŞANKULAĞI

Zaman kavramı ilginçtir. Aslında var olan tek zaman şimdidir. Şimdi geçerse geçmiş; daha gelmemişse gelecektir.

Geleceği bilemeyiz ama onu yönetebiliriz. Geçmiş bilemeyiz ama ondan ders çıkarabiliriz. Ve bazı anlar vardır. O an sadece küçük bir zaman dilimidir. Ama bu küçük an beynimizde kocaman koskocaman bir yer edinir. Geçmiş olmasına rağmen senin için o an bazen şimdidir. Aklına gelir o an ve şimdide yaşarsın o an hissettiğin her şeyi. Geçmiş hissedersin.

Beş yaşındaydım. Evimiz kocaman, koskocaman... Bense küçük, küçücüküm.

"Atta'ya" giderdik ya küçükken. Annem haber verirdi. En güzel, en cici kıyafetlerimi üzerime geçirir. Herkesten önce kapıda dikilirdim. Her şeyim tamamdı şu an. Tek bir eksik vardı benim şirin ayakkabılarım... Onları giymem lazımdı ki hazır olabileyim, onları giymem lazımdı ki attaya gidebileyim. Ben de geçirirdim minik mi minik ayaklarıma o güzelim ışıklı ayakkabıları. Kapının eşiğine oturur. Mermerden gelen soğuğa aldirmeden dilimdeki şarkıyla bağcıklarını bağlama-ya uğraşırdım.

"Bir tavşan varmış, kulakları çok uzunmuş. Tavşan önce ağacın etrafından dönüp ağacın altındaki delikten geçmiş. Sonra koşarak o delikten kaçmış."

Yok! Olmuyor. Bağcığımı bir türlü bağlayamıyorum. Bir deniyorum, iki deniyorum, üç beş derken olmuyor olmuyor. Bağcıklarımı bir türlü bağlayamıyorum.

Hüzün ve hayal kırıklığı ile hala serbest olan ayakkabı bağcığıma bakarken gözlerim dolardı. Gözümde akan bir damla yaşa engel olamazdım. Elimi yüzüme götürüp gözyaşımı sertçe silerdim. Burnumu çekerken ayakkabı bağcıkları uzanan el ile elin sahibine bakardı gözlerim. Babam, canım babama... Bağları bağcıklarımı, Tavşan Kulağını. Bense onu bir kez daha pür dikkat izlerdim. Her seferinde kendime söz verirdim:

"Bir dahaki attaya gidişimde bağcık bağlamayı öğreneceğim."

Ancak... Olmadı. En azından bir kaç yıl daha...

Şimdi büyüdüm. Ve hala o şarkıyı hatırlarım her bağcık bağladığımda:

"Bir tavşan varmış, kulakları çok uzunmuş. Tavşan önce ağacın etrafından dönüp ağacın altındaki delikten geçmiş. Sonra koşarak o delikten kaçmış."

Naime Büşra KARAMAN
8/B - 39

ELLER

Eller vardır çizen
Eller vardır boyayan
Eller vardır güldüren
Eller vardır ağlatan
Eller vardır yaşatan
Eller vardır öldüren
Eller vardır tutan
Eller vardır tutulan
Eller vardır barışı getiren
Eller vardır savaştıran.
Eller vardır dost
Eller vardır düşman
Eller vardır yoktan var eden
Eller vardır vardan yok eden

İrfan Karaoğlan
8/A - 63

YALNIZLIĞIMDA

Sensizim karanlık yalnızlığında
Kışın loş ışığında
Hayatımın belki son baharında
Sen yoksun yalnızım bu hayatta.

Aşığım gecenin ayazında
Körler şaşı konuşur
Sağırlar mavi ısıtır
Sana olan aşkıyı duyunca
Çok seviyorum gel güzelim
Birlikte yaşama yürüyelim
Gel güzelim
Ol benim karanlık günlerimin aydınlığı.

Güray ŞEN
8/E - 1565

OKUL

Oldu çocuklar öğrenci
Kafalarında doldu bilgi
Ulu önder Atatürk
Layık olun bana, dedi.
Sertaç TOPRAK
5/D

TOZLU KALBİM

Eski kitapları karıştırırken bunu buldum bugün. Sen ile ben. İlk baş başa kaldığımızdaki anı flaş ışıkları kapatmış. Hayattan koparılmış bu küçük kâğıt parçasında tekrar buldum seni. Yeşilin harikaları buluşmuş gözlerinde. Gülümsediğinde oluşan kırıksıklıklar yeşillerinde güç bulmuş.

Gülüşün bir kitap gibi. Gamzelerinse kitap aralarındaki büyüleyici fotoğraflar. Bu fotoğraflara bakarken her şeyi unutuyorum. Seni, beni, bizi... Baştan okumak istiyorum ama hayat başa döndürmüyor. Gülümsüyorum. Kıvrık saçlarının ruhu hâlâ ellerimde.

Dakikalar geçiyor. Bir dakika, iki dakika, üç dakika, dört dakika, beş dakika... Küçük bir su damlası dudaklarının üstüne düşüyor. Siliyorum hemen. Kalbimden başlayarak bir acıyla sarsılıyor vücudum. O kendini cismen öldürmüştü. Bense onu ismen öldürdüm. Şimdi ise yokluk yarasını kapatmak için başka kollara koşuyorum. Ben bir katilim. Ama hayır. En sevdiği oyuncağı kaybetmiş bir çocuk gibi kalbim. O oyuncağın yerini yenileri alacak biliyorum ama kabullenmiyor bu yürek. "İhanet edemem" diyor. "Olmaz o benim ilkimdi. Şimdide sonum olacak!"

Ezgi PARILTI
8/E

YILLAR SONRA ANLAYACAKSIN...

Kuşlar ötmeye başladığında seni yatağından çeken bir güç uyandıracak. Yarı açık kalan pencereden esen tatlı yel inceden üşütecek. Yerdeki pikene uzanırken, telefonun çaldığını duyacak ve eline aldığı anda yalnızca alarm olduğunu göreceksin.

Yatağına dönüp pikene sarılacaksın. Gözlerini kapatıp tekrar uyumaya çalışacaksın. Derken o tatlı sesi duyacaksın. Seni uyandırmak istediğini anlatan, tatlı sesi...

Kahvaltı vakti geldiğinde istemeye istemeye masaya oturacaksın. Ardından, oyalamaya çalışan sözcükler işiteceksin ve sana uzatılan bir bardak sütün karşılığında 'Artık büyüdüm...' diyeceksin. Hiç büyümediğin halde... Sana karşı daima gülümseyen yüzün, yaklaşıp yanağına bir öpücük kondurmasını izleyeceksin. Sonra beraberce güleceksiniz...

Sonra, peki ya sonra... O günü hatırlayacaksın... Dejavu yaşayacaksın... Yıllar, çok uzun yıllar sonra... Ama bu sefer bir eksiklik var. Tatlı sözler yok mesela... Kendin kalkmak zorundasın... Sütünü kendi ellerinle içmek zorundasın... Karşında "Artık büyüdüm..." diyebileceğin biri yok artık... Artık karşında seni tüm içtenliğiyle öpebilecek bir annen de yok..!

Bensu ÖREN
7/B-391

SESSİZLİĞİN MELODİSİ

Bırak ödevi, bilgisayarını, televizyonu, uyumayı, işi... Bir kenara bırak rutin hayat yarışını. Dinle! Gece sana neler anlatıyor? Hiç düşündün mü zifiri karanlık senden neler gizliyor?

Bugün uyuma, gün ağarana dek... Gel benimle uçan süpürgeye binip uçalım göklere, kıyıya tane tane çarpan huzuru bulalım birlikte, soğukta ceket değil sevgi saralım üstümüze. Kolye yapalım birbirimize, kardeşliği simgeleyen, sapasağlam ip kullanalım insanları birleştiren.

Şimdi kafanı gökyüzüne kaldır. Ne görüyorsun? Bekle bekle! Ben anlatayım. Ay dedeye bak, dolunay... Bak şurada da kayan yıldız, aşıkları birleştiriyor, özlem dolu olanlara hasret gideriyor. Bir de kutup yıldızı, umutlarını yitirmiş olanlara cesaretin yolunu gösteriyor. Diğer yıldızlar da var daha, hepsine tek tek ad verdim, soldaki olan güven, onun yanındaki huzur, altındaki mutluluk çaprazındaki de cesaret ve bunlardan daha binlercesi... Hiçbirini unutmu-
yorum biliyor musun? Çünkü bu güzelliklerin hepsini içimde yaşıyorum, soldurmadan.

Bekle biraz, duyuyor musun huzuru, deniz kabuğundan gelen melodiyi? Şimdi ufka doğru bak! Işığın, denizin üstündeki dansını görmek hiç de zor değil. Denizin, rüzgârla birlikte süzülen minicik dalgalarının üstünde bembeyaz kanatlı perileri görüyor musun arkadaş?

Hadi gel! Şurada bir kayalık var, çıkıp kollarımızı açalım rüzgâra yelken açarcasına ve işte tam o an gecenin gizemlerini ve zarafetini, denizin huzur veren melodisini, gökyüzünün büyüsunü, rüzgârın saçlarında gezinmesini hisset. Anı kaçırma, içinde yaşa. Ufak ufak meltemler sarsın içini, gözlerin dolunayda bembeyaz parlasın, geleceğe kaygısız bak arkadaş hadi.

Neşe SÖNMEZ

8/D-1058

RENKLERİN DİLİ

Sarı güneş rengidir
İnsana dinçlik verir.
Safıktır beyazın adı
Yeni bir sayfadır onun adı.
Kırmızı aşkın rengi
Her insan ister bu rengi.
Mavi özgürlük demek
Huzuru bulmak demek.
Yeşil bereketin adı
Çiçeklerin kuşların diyarı.
Siyah korkutur belki
Karanlık geceler gibi.
Pembe hayallerin rengi
Aralarımdaki en güzeli.
Bu renkler doğada
Vardır bir bir tonlarıyla.
Doğa sunar insanlara
Bütün ihtişamıyla.

Sıla DENİZ

8/C- 387

UMUT

Bir mum yak
Geleceğe umutla bak
Karanlıktan kurtul
Gelecekte aydınlık var.

Elif Sıla BURAN

8/E- 900

BABA

Babacığım
Aç kollarını gireyim koynuna
Babacığım masallar anlat bana
Anlat sesini duyayım, o yeter bana.

Gülse

5/D

ÜÇ RENK

Kanadı kırılmış bir kuşun uçma hayalimdi umut. Belki imkânsızdı ama denemeye değerdi işte.

Hayat kömür karası gibiydi. Umut kıran, hayal yutan... Ona bulaşan bütün renkler karanlığında boğulmaya mahkûmdu. Bazen sağ tarafından kalkardı. Grileşir, umutlarımızın küçücük bir kısmını gerçekleştirirdi. Gülümsetirdi.

Mavinin görünmez sözlük anlamıydı hayal. Mavi kadar sonsuz ve pürüzsüzdü. Hayatın siyahına meydan okurcasına gülüyor, güldürüyordu.

Maviden doğan umutlar vardı bir de. Beyazdı o. Maviyle birlikte siyahla savaşırdı. Siyaha bulaşır, grileşirdi bazen. Mavi ise onu temizlemekle yükümlü...

Siyahı unutup hayaller diyarına uçtuğumuz anlar olur ya hani... Mavinin beynimizi, beyazın kalbimizi sarmaladığı anlar... Bir perde iner gözümüze. Tiyatro perdesi... Milyarlarca göz, milyarlarca oyun... Çalışmayan bir öğrencinin doktor olma hayali, bir sevdalının ölen yarına duyduğu özlem, dört duvar arasındaki suçlunun özgürlük yalvarışları, kıştan bıkmış çocukların yaz haykırışları...

Belki bir çılgık, belki bir sesleniş, belki bir savrulma, belki de hiçbir şey. Siyah bir bulut işgal eder cennet perdesini. Tiyatro bitti demek bu. Hayat gerçekleri tokat gibi yapıştırırken suratımıza, umutlar ve hayaller dalından kopmuş sarı yaprak misali uçar sonsuzluğa. Düşünmeden edemeyiz. "Belki de hayaller beynimizde canlandırdığımız bir tiyatrodan ibarettir."

Pes etme. Her gün yeni bir başlangıçtır. Derin bir nefes al ve tekrar başla. Unutma. Siyahın olduğu her yerde güldürecek bir mavi, maviye güç verecek bir beyaz olur. Her sonbaharı bir ilkbahar kovalar. Dökülen her yaprak yeniden açar.

Umut belki diğer sayfadadır hayal kitabında. Asla kapatma.

İlknur YÜKSEK
8/E

BENİM DÜNYAMDA

Hiç tozlanmamalı hayal pencereamin camları. Umutlarım, günün bir kısmına sıkışıp kalmamalı. Günümün her saniyesine ayrı ayrı renkler katmalı. Gökkuşağım olmalı. Öyle bir sevmeliyim ki, ölüm bile kayıtsız kalmalı karşımda ve öyle bir yaşamalıyım ki hiçbir yerine keşkeler konmamalı. Kalp kırıklarıyla dolmamalı günler. Bulutlara bakıp tebessüm edebilmeli insanlar. Umutsuzluğu ikiye bölüp büyük olanı kendine alacak dostlarım olmalı. Hayata küsmüş uçurumun kenarındaki birine son ışık olacak kadar içten gülebilmeli etrafımdakiler.

Güzel yazılar okumalıyım. Her okuduğumda ayrı bir meltem esmeli. Bir kere okusam ikinin, iki kere okusam üçün hatırı kalmalı. Beni her zaman yaşatacak başarılarla imza atmalı kalemim. Birçok kişiye dokunmalı yazdığım satırlar.

Çay kokusuyla ve rüyalarımın arda kalan resimleri eskilerin yanına koyup, sıcak sabahlara aralamalıyım gözlerimi. Hatırı sayılır anlar yaşamalıyım.

İyiliği yaymalıyım tüm dünyaya... Sevgi damlatmalıyım nasır tutmuş kalplere... Bir kuş misali kanat çırpmalı yüreğimin değdiği yürekler... Bir hayal rüzgârının askısına takılıp gülümsemeli dokunduğum hayatlar...

Benim dünyamda olacaksa, yaşanacaksa bir şey, en güzeli, en iyisi olmalı. Tesadüflerle süslenmeli, sihirli bir değnekle birleştirilmeli gönüller... Sözler tartılmadan dökülmeli ağızlardan benim dünyamda...

Aleyna KAYMAZ
8/E

KONUŞAMAYAN ÖZGÜRLÜK

Yeşilleri vardı gökyüzüne değinen
Maviydi aslında dünyaya eğilen
Martıların kanatların damıydı?
Öz gürlüğü veren
yoksa kanatlar mıydı?
Özgürlüğü temsil eden
kelepeç vurulmuş kanatlarıma
siyaha bakan pencereler var burada.
Günü olmayan gündüzler
geceye doğmayan günler
çılgık atan sessizlikler
ölüm şarkısı çınıyor kulaklarımda
siyaha bulanmış melodiler duyuyorum.
Sessizlikle konuşuyor yine de susuyorum.

Sultannur DAĞLUM
8/B

NASIL ANLATSAM

Çıkmaz sokakta yol arar gibiyim
Geceyi severim
Ama karanlıktan korkar gibiyim
Yaprağın üstünde çiğ tanesiyim
Düşmekten yakınır gibiyim
Toprak kucaklasa da
Acaba toprağı sevebilir miyim?
Biliyorum bir denize düşmeliyim
Dalgayı da sevmeliyim maviyi de .

Sultannur DAĞLUM
8/B

İZMİR'DE KAR

Kara hasretiz. Yağışına, düşüşüne... Kar İzmir'de az yağar. Bize küs galiba. Denizimize küs, sığağımıza küs, kışın bile ılık geçmesine küs. Ama İzmir seviyor onu... Güzel güzel, yavaş yavaş yağışını... İstiyoruz yani biz de; kartopu oynamayı, kardan adam yapmayı, kara yatıp kardan melek yapmayı...

Karı izlemeyi seviyorum ben. Karın yere düşmeden erimesini seviyorum. İzmir'de kar böyle yağar işte. Doyumluk değil tadımlık...

Kar yağdığına bazı yerlerde göller donar. İzmir'de ise su birikintileri... Başkaları kar yağıyor diye tedbir almaya başlarken, İzmir'in gözleri karın sevincinden hiçbir şey görmez. Başka yerler de kar yağdığına okullar tatil olur, İzmir'de kar yağıyor diye okulların tatil olmasına gerek yoktur.

Hani bir şeyi ne kadar çok özlersen o kadar çok seversin ya. Öyle işte... İzmir seviyor karı. Özlüyor onu. Her şeyiyle kabulleniyoruz onu. Az yağar kar. Ama biz ona bile razıyızdır. Birkaç kar taneciği görürsek "Kar yağıyor, kar yağıyor !" diye seviniriz. Kırk yılda bir gelen karla karşılıklı kahve içeriz. Bir kahvenin kırk yıl hatırı vardır ya... O kırk yılın acısını karşılıklı içilen bir kahve ile çıkarırız.

Kardan adam yapamayız mesela biz. Az olan kar ile "Junior Kardan Adam" yaparız anca... Kendisi gibi, yapılan kardan adamı da küçük olur. Sevimli, tatlı ve şirin...

Karı bilmeyiz fazla. Yağan karı görür görmez çıkarız dışarı. Çıplak elle kartopu oynarız. Donarak oynadığımız o karın tadını çıkarırız. Çünkü bir daha ne zaman yağacağını bilmeyiz o karın, bir daha ne zaman kafası esecek de yağacak. Kim bilir?

İzmir'de kar böyledir işte; az ama öz, sıcak ama soğuk, güzel ama yok...

Naime Büşra KARAMAN

8B - 39

HEP BİR KUŞ OLMAK İSTEMİŞİMDİR

Hep bir kuş olmak istemişimdir
Martılar kadar özgür
Serçeler kadar mutlu
Albatroslar kadar hızlı.

Hep bir kuş olmak istemişimdir
Mevsimden mevsime
Buluttan buluta
Gökkuşağından gökkuşağına uçan.

Hep bir kuş olmak istemişimdir
Bulutları delip geçen
Rüzgârlarla yarışan
Aydınlığa uçan.

Hep bir kuş olmak istemişimdir
Sarıyla ısınan
Maviyle süzülen
Beyazla dinlenen.
Z. Didem BURUŞUKOĞLU
8/A -1030

EGENİN İNCİSİ

Egenin incisidir İzmir
En güzel meyveler burda yetişir.
Boyuzuyla, üzümüyle
Meşhurdur İzmir.

Eğer gelirsen İzmir'e
Saat kulesini, Agora'yı
Görmeden sakın gitme.

Sevgi kokan çiçekleriyle
Gönüllerdeki yeriyle
Unutulmaz bir şehirdir
İzmir'i sen de gezmelisin.

Sabriye AKSOY

5/F- 552

MİNİK KUŞ

Bir yaralı kuş
Havada uçuş
Kırık kanadı
Ayağı yaralı
Küçük kuş üzülme
Bak gözlerime
Veriyorum sana söz
Karşımda bir çift göz
Kanadı mavi
Kendisi asi
Minik kuş
Eylül YÜCE
6/A-193

RENKLERİN DİLİ

ASUDE ÖNDER (6/B)
PERSPEKTİF ÇALIŞMASI

BARIŞ ÜNAL (5/A)
PASTEL ÇALIŞMASI

CAN KOÇAK (6/A)
MOTİFLERİMİZ

DICLE CAN (6/G)
RÖPRODİKSİYON ÇALIŞMASI

MELİH BAŞKAN (6/G)
PASTEL ÇALIŞMASI

MİHRİBAN ÖZTÜRK (6/C)
TON ARMONİ ÇALIŞMASI

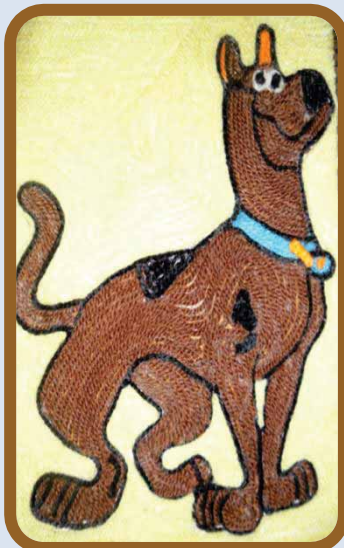
RÜYA ÖZEL (6/F)
PASTEL RENKLİ KAZIMA

UMUT ÖZTÜRK (5/E)
NOKTALAMA ÇALIŞMASI

YASEMİN KESKİNBALTA (6/E)
ŞİRİNLER

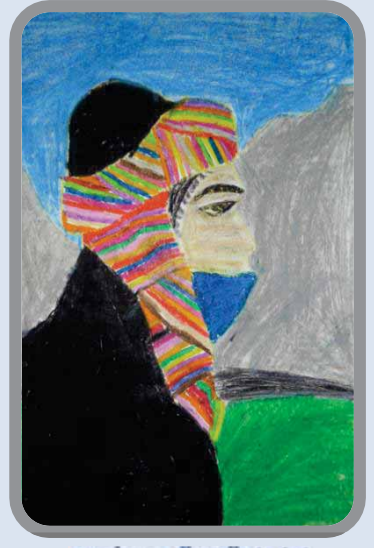
SEYİTHAN KOÇOL (5/F)
İP KOLAJ ÇALIŞMASI

NAZLICAN DELİBAŞ (6/C)
ROMAN-ÖYKÜ KAHRAMANLARI

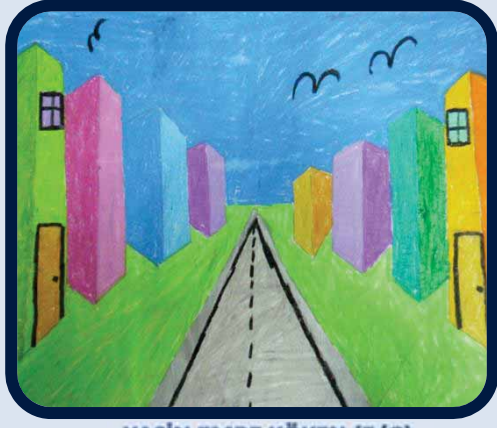

BÜŞRA ZENGİN (5/D)
GUAJ BOYA ÇALIŞMASI

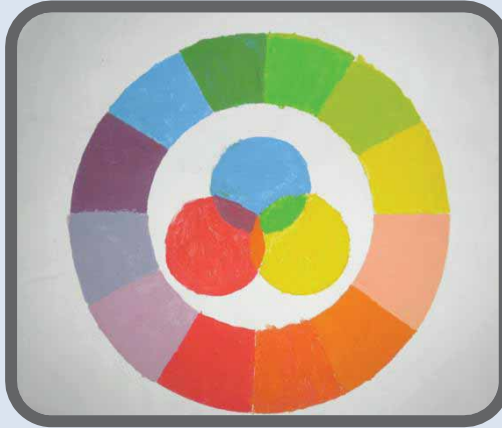

BERİVAN ÖZGÜL(6/A)
EFSANELERİMİZ

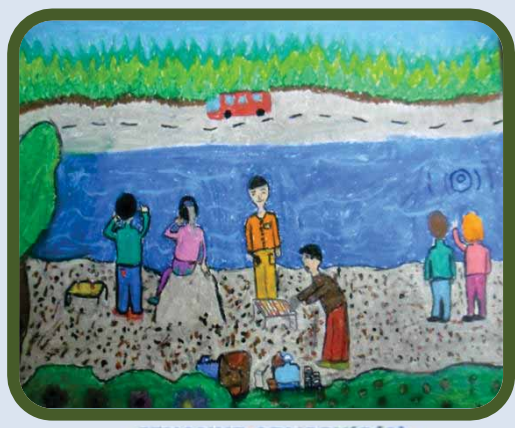
RENKLERİN DİLİ

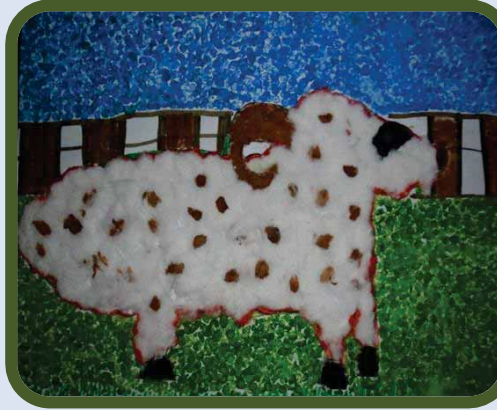
YASİN EMRE KÖKEN (5/G)
PERSPEKTİF ÇALIŞMASI

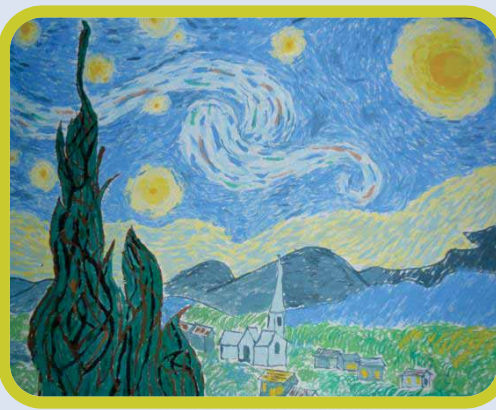
SUDENAZ ZORPUZAN (5/D)
RENK ÇEMBERİ

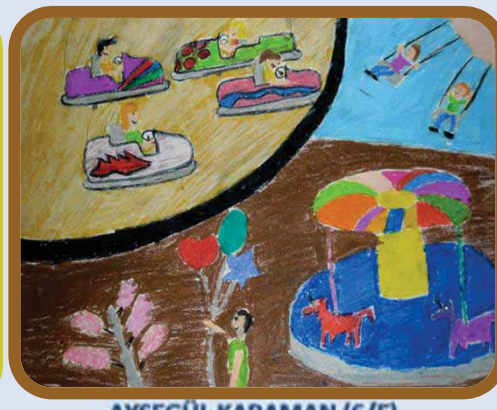
SENANUR ARLISOY(6/A)
PASTEL ÇALIŞMASI

İSMAİL ÖZATA(5/B)
KOLAJ ÇALIŞMASI

ALPEREN OVAK(6/A)
RÖPRODİKSİYON

AYŞEĞÜL KARAMAN (6/E)
PASTEL ÇALIŞMASI

CEYDA ERDEN(6/E)
BİTKİ ETÜTLERİ

ESRA AKAR (6/C)
TÜRK MOTİFLERİ

HAMZA YUSUF ŞENOL (6/B)
DOĞAL YAŞAM

İLAY MUTLU (6/D) LAVİ ÇALIŞMASI

DİLEK DEMİR(6/F) SOYUT KURGU

YİĞİT AYDEMİR(6/G) LAVİ ÇALIŞMASI

RENKLERİN DİLİ

Ramazan KURTULUŞ(7/A) Berfin MERCAN(7/A)
Zeynep YAMAN(7/A),Cansu RÜZGAR(7/D)
Melisa BAŞATA(7/D)

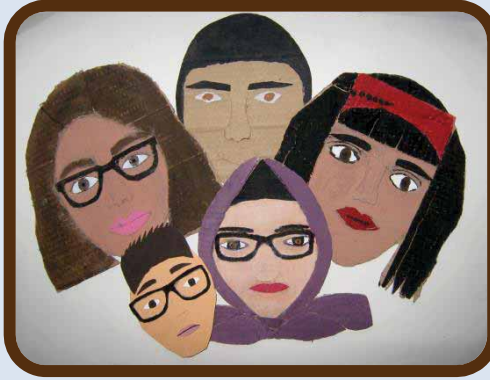
Mert Ramazan MAMUŞ(7/A)
KOLAJ ÇALIŞMASI

Muzaffer GİRGİN(7/E), Çağrı KAFALI(7/E)
Gülistan KAYA(7/E), Buse ASLAN(7/B), Berke ORÇİN(7/B)

ÖZGE ÇOBAN (7/A) KOLAJ ÇALIŞMASI

Sezer KILIÇ(7/A), Sule BATI(7/E), Gülhan ÖZEL(7/B), Zeynep
AÇIKGÖZ(7/D), Elif DİKMEN(7/B)-PORTRE ÇALIŞMASI

ELİF DİKMEN(7/B) KOLAJ ÇALIŞMASI

ALEYNA KAYMAZ (8/E)
BALODAKİ İNSANLAR

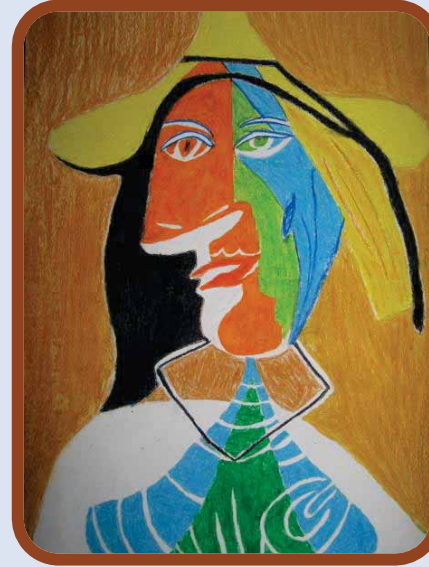
KAAN BERKE OLGUN(8/F)
SOKAĞIM VE İNSANLAR

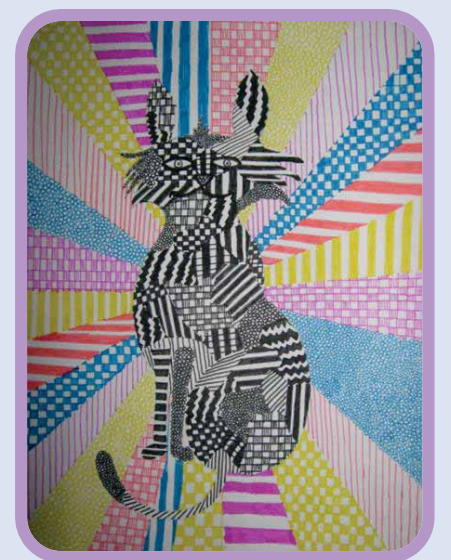
ECE TARIMCI (8/A)
MİNİYATÜR ÇALIŞMASI

DENİZ BOZLU (7/E) KORSANKEDİ

MERVE GÜLTOP (8/E)
RÖPRODİKSİYON

İLKNUR ŞENKUL (7/E)
ZENTANGLE ÇALIŞMASI

RENKLERİN DİLİ

MERYEM GÜNDOĞDU (8/G)
BALODAKI İNSANLAR

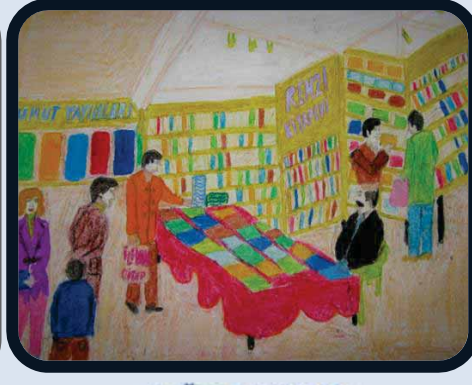
SEZER KILIÇ (7/A)
LİNOL BASKI

NEŞE SÖNMEZ (8/D)
BALODAKI İNSANLAR

ÖZGE ÇOBAN (7/A)
GUAJ ÇALIŞMASI

ÇAĞLA DERE (8/F)
KÜTÜPHANE

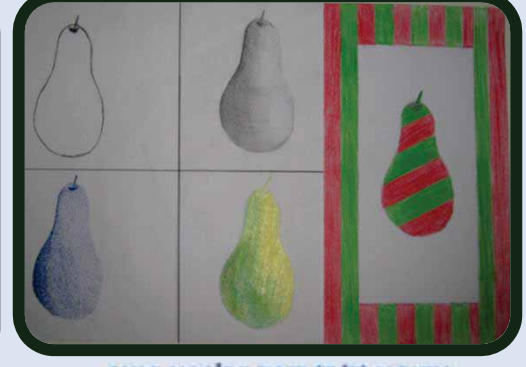
CANSU RÜZGÂR (7/D)
KOLAJ ÇALIŞMASI

ALEYNA KAYMAZ (8/E)
SOKAĞIM VE İNSANLAR

ZEYNEP AYBIKE AÇIKGÖZ (7/D)
ZENTANGLE ÇALIŞMASI

ŞULE NASİBE BATI (7/E) NOKTA,
ÇİZGİ, DOKU, RENK ÇALIŞMASI

NEŞE SÖNMEZ (8/D)
PASTEL ÇALIŞMASI

BUSE NAZİFE KÖR (7/A) ZENTANGLE

UMUTCAN TALUN (8/F)
MİNYATÜR ÇALIŞMASI

SPORCULARIMIZ

YILDIZ KIZ VE ERKEK KROS TAKIMIMIZ CUMHURİYET VE ATATÜRK
KOSUSUNDA OKULUMUZU BAŞARIYLA TEMSİL ETTİLER

FUTBOL TAKIMIMIZ OKULUMUZU
İLÇEDE BAŞARIYLA TEMSİL ETTİ

KIZ, ERKEK MASA TENİSİ TAKIMIMIZ

OKULUMUZUN BASKET TAKIMI

5. 6 VE 7. SINIF ÖĞRENCİLERİNDEN OLUŞAN DANS GRUPLARI 23 NİSAN ULUSAL EGEMENLİK VE ÇOCUK BAYRAMINDA DANS GÖSTERİLERİYLE İZLEYİCİLERİ BÜYÜLEDİLER.

7.SINILAR

6.SINIFLAR

ARTİSTİK CİMNASTİK GRUBUMUZ

TASARLADIKLARIMIZDAN

ÖMER ATAŞ 7/C

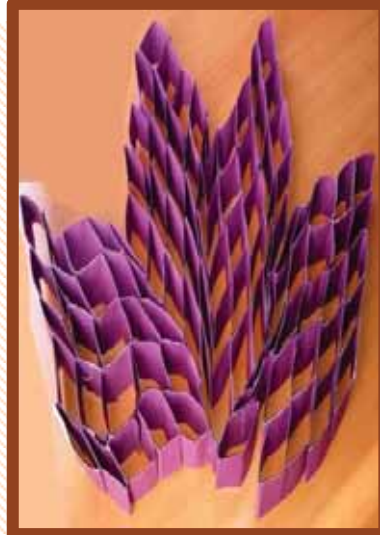
MİNA YAVUZ 8/E

ÇAĞLA DERE 8/F

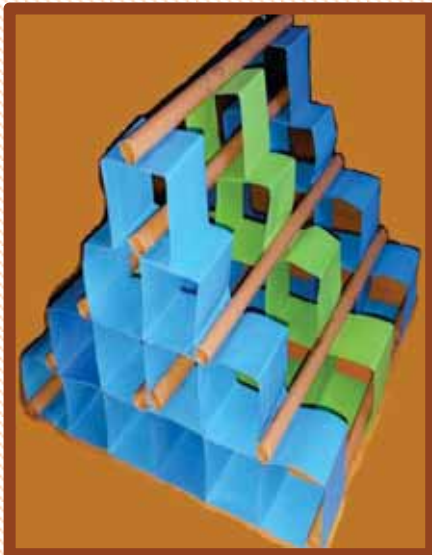
SEMA SARIGÜL 7/D

ESMA SAĞLAM 7/B

BEYZANUR KÖKNEL 8/D

NUMAN SAĞLAM 8/A

MİNA YAVUZ 8/E

MELİSA BAŞATA 7/D

TASARLADIKLARIMIZDAN

ABDULVAHAP TOKAY 7/C

AYŞENUR KAÇAR 7/B
ALEYNA MERSİN 7/B

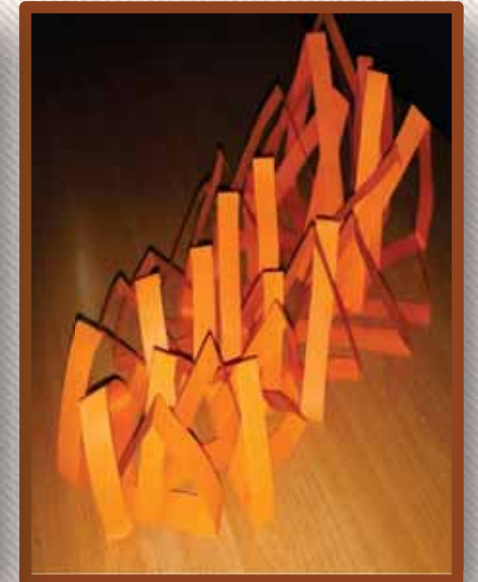
ARSU TUTAR 7/C

PELİN PEÇENEK 8/D

BİRCAN AYYILDIZ 8/E

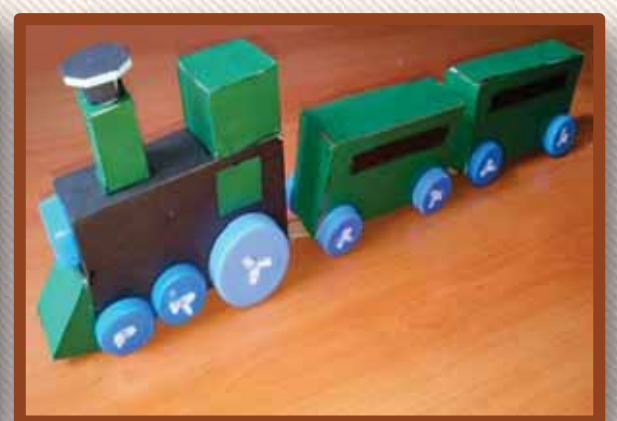
BARIŞ İPEK 8/B

BURAK DEMİRCAN 7/E

SAMED ÇAVDAR 7/B

SUEDA HOCAOĞLU 8/B

FEN BİLİMLERİ SERGİSİNDEN KARELER

Yaren Barut-Nehir Çayır(5-C-)
Emine Budak(6-C)

Uygar DEMİR(6-E)

Yusuf Öztürk- Büşra Zengin(5-D)

Batuhan ALİM(5-A)

Fehime Kübra (6-F)
Değişken Direnç Reosta

Orkun Yener (5-B)

Sudenaz Korkmaz (5-B)

Orçun Yener (5-B)

İsmail Şahin (5-A)

Dicle CAN (6-G)

Ramazan Serhatdağ(5-B)

Pelin KURU (5-B)

Sedat ÇULHAOĞULLARI(6-A)
Titrek El Oyunu

Sedat ÇULHAOĞULLARI(6-A)
Yalıtılmış Ev

Lila Kargı, Mehmet Taşkınlar, Hatice Demircan, Elif Baş, İrem Porsuk, İkra Yıldız

Sudenaz Kılıvan (5-B)

Yağmur Türkyılmaz, Batuhan Aras
Pelin Kuru, Sude Taşdemir, Baran Çiftçi

FEN BİLİMLERİ SERGİSİNDEN KARELER

Eylül YÜCE (6-A)

Cansu AKGÜL (6-B)

Edanur APAYDIN (5-B)

Engin YILDIZ (5-C)

Esra AKAR (6-C)

İlay MUTLU(6-D)
Emre YEŞİLYAPRAK (6-C)

Gamze YÜKSEK (6-B)

Furkan Şükrü YOLAÇAR (5-C)

Emre YEŞİLYAPRAK (6-E)

Alperen OVAK (6-A)
Termometre

Bülent Yıldırım-
Eflal Tandircioğlu-Gülse Özbinar

Nilay ÖZGEN (5-C)

Emirhan KEKLİKÇİ (5-C)

Kardelen YILDIZ (6-A)

Gamze YÜKSEL (6-B)

Olçay MUTLU- Esra AKAR
(iskelet modeli)

Gamze YÜKSEK (6-B)
Kemik modeli

8

MEZUNLARIMIZ

ÖĞRETMENLERİMİZ

Edebiyata renk katan, anlayışıyla içimizi ısıtan,
Sınıfımızın kıymetlisi Ümmühan Öğretmen.
Espirileriyle güldüren , İngilizceyi sevdiren ,
bizim için bir numarasın sen Ali Öğretmen.
O bir matematik dâhisi, severiz onun sayesinde dersi,
seviyoruz seni Yüksel Hoca
Dersi su gibi anlatır, konuşması çok akıcıdır.
İnkılapçı, Atatürkçü , işte Figen Tuzcu.
Bize haydarı sevdiren tek hocamız,
canımız, sanatçımız, Funda Hocamız.
Kulaklarımızın pasını silen
bülbül sesli Demet Öğretmen.
Periyotu ezberledik hocam, sözlüye geldik,
notlarımızı kırma; seni seviyoruz Meryem Hoca
Bizim zıyırlara imanı , ahlakı, öğrettin.
Dersini kaynatsak da sizi seviyoruz Süleyman Hoca.

8/A
8/A bir başka
Eksik olmaz bizen
Gır gır şamata
Hoca girince sınıfa
Çalışır bizi susturmaya
Mezun oluyoruz şimdi
Unutmayın sakın bizi
Elimizde diplomayla
Gidiyoruz yeni okula
Şevval ÇAKMAK

SINIFIMIZIN İNCİLERİ

Numan oturur sıraya,
başlar Yasin'le konuşmaya,
Kürşat herkese atar yapar
ona dokunmak bize zarar.
Buse çekilir bir köşeye
çalışır biraz test çözmeye.
İrfan atar ortaya bir kelime
Mahmut başlar tepinmeye.
Tuğba alır yanına **Bera**'yı
susturamaz kimse onları.
Furkan sever traktörü
napalım kaptırmış bir kere gönlünü.
Arda yapar espri
sanki komikmiş gibi
Nesli yapar şirinliğini
sevdirir herkese kendini
Emir alır **Arda**'yı
kapatır kafasına şapkayı.
Ayşenur'la **Aleyna**
telefonla kafa kafaya.
Sedat kendini dışarı atar
teneffüste çok koşar.
Hasan sever profesörlüğü
takar gözlüğünü.
Doğan sınıfın mavişi
takar koluna **Emir**'e.
Emircan garip sesler çıkarır
suçu **Bilal**'in üstüne aktarır.
Serhat hep derste uyur
ama teneffüste hep kudurur.
Yavuz gelir hep derse ama son derste.

Ayşenur çıkarır tableti
çeker en güzel selfieyi (Özçekim -,-)
Ece alır **Beyza**'yı
çeker hamburger reklamı
Beyza atar kakhaha
dünya sallanır adeta
Çiğdem'in hiç sesi çıkmaz
onun sesi duyulmaz,
Didem çözer problemi
anlatır bize incelini.
Goncagül Damla'yla
sanki ikiz gelmiş dünyaya.
Ahmet sırada kaybolur
onu bulması zor olur.
Anıl çıkar tahtaya
başlar konuşanları yazmaya.
Sinan okula hiç gelmez
dersleri takip etmez.
Melisa bir çığlık atar
anında herkes ona bakar.
Şevval alır sorumluluğu
görür o anda zorluğu.
Bera yapar herkese gider
bu bizim hoşumuza gider .

Ders çalışmada iki tane temel prensibimiz var:

1. Zor bir dersi nasılsa anlayamayız diye çalışmaya gerek duymayız.
2. Kolay dersi de çalışmaya ihtiyaç duymadığımız için çalışmayız.

8

MEZUNLARIMIZ

8/B'NİN RENKLERİ

Sınıfın Favorisi: **Neziha**
Potaya Meydan Okuyan Çocuk: **Miraç**
Kitaplarla Uyuyan Kız: **Ayla**
Utangaç Mavi: **Naime**
Sınıfın İmamı: **Gencebay**
Sınıfın Slow'u : **Yasemin**
Sınıfın Delikanlı Kızı: **Burçin**
Prensesimiz: **Çağla**
Sınıfın Rapunzeli: **Cemre**
Soyadını Kimsenin Söyleyemediği Kız: **Nergis**
Sanatçımız: **Zeynep**
Rampamız: **Barış**
Gamzelimiz: **Ceren**
İyilik Böcüğümüz: **İrem**
Sınıf'ın "ama"cısı : **Sueda**
Üç Silahşörler: **Buse-Selin-Melike**

Futbolcumuz: **Berke**
Espirikimiz: **Ali**
Sınıfın Kuğulu: **Görkem**
Einstein'imiz: **Deniz**
Haribomuz : **Halil İbrahim**
Sınıfın Pofuduğu : **Kadir Sönmez**
Şairimiz: **Sultan**
Uyuyan Güzelimiz: **Elif**
Ayıcığımız: **Kadir Seyrek**
Panter Kalecimiz: **Emirkan**
Karomio Aşığımız: **Ayşegül**
Sunucumuz: **Murat**
Kıreyzimiz : **İbrahim**
Psikopatımız: **Mert Ali**
Sınıfın Arapaçisi : **Faruk**
Şarkıcımız: **Yusuf**
Sınıfın Fotomodeli: **Melisa**
Sınıfın Hapşuruğu: **Süleyman**
Sınıfın Casper'ı : **Kaan**

8

MEZUNLARIMIZ

TÜKENMEYECEK SEVGİMİZ

Yüksel Hoca girdi mi sınıfa
Bütün kızların gözü kamaşır o anda.
Ali Hoca güldürür her derste
Bizleri en güzel esprileriyle.
Süleyman Hoca girince sınıfa
Coşar herkes imanla.
Ümmühan Hocanın dersinde
Öğrendik biz hayatı gerçekleriyle.
Naim Hocanın dersinde
Biz sürekli top peşinde.
Figen Hoca sayesinde
Öğrendik atamızı bütünüyle.
Funda Hoca biz konuşunca
Gösterir haydarı anında.
Meryem Hoca bir başka
Feni severiz büyük aşkla.
Yıldız ve Gül Hocanın dersinde
Eğleniriz hep birlikte.
Siz unutulmayan gerçeğimiziniz
Hiç tükenmeyecek sevgimiziniz.

8-C BİZİM TAYFA

Dönemin başında
Başladı bir kargaşa
8-C adında
Oluştı bir tayfa.
Çok konuştuk çok yorulduk
Bugünün ödevini Yarına bıraktık
Sonra yaparız diyip yan gelip yattık
Sözlüde kafadan attık.
Sınavda yardımlaşma sevaptır diyip
Sağa sola baktık.
Okulda, sınıfta, dışarıda
Kardeş olduk bir anda
Bitmez bu sevda
Ayrılmaz bizim tayfa.

SINIFIMIZIN ENLERİ

Emirhan çat diye söyler lafları
O sınıfın dobrası.

İlayda anlaşır herkesle
Sorunu olmaz kimseyle.

Egemen söyler repi
Coşturur herkesi.

Ece sınıfımızın tatlısı
Bakışlarıyla can yakarı.

Ömer konuşmaz kimseyle
Oturur sırada kendi halinde.

Hebun sınıfımızın atarlısı
Öğretmenlere kafa tutarı.

Özlem sınıfımızın süslüsü
Takar bilekliği, yüzüğü.

Necati sınıfın uyumlusu
Sakince halleder sorununu.

Emre'nin ağzında bakla ıslanmaz
Ondan hiçbir şey saklanmaz.

Cansu sınıfımızın çalışkanı
Alır hep yüksek notları.

Sıla çok sakindir
Derslere büyük önem verir.

Berkay top oynar
Herkes ona hayranlıkla bakar.

Emel her şeye güler
Nerdeyse eğlence oraya gider.

İrmak eğlencelidir
Herkes tarafından sevilir.

Dilan sert görünse de
Yumuşacık bir kalp barındırır içinde.

Buse'yle Fatma'yı ayıramaz hiç kime.

Melis başladı mı konuşmaya
Susturamaz kimse onu o anda.

Semih sınıfın hiperaktifidir
Boş dersleri değerlendirir.

Gökalp hikaye anlatır
Herkes dersten sıkılır.

Hale çok yeteneklidir
Hünerlerini beden dersinde gösterir.

Doğanay şarkı söyler
Sesiyle hepimizi büyüler.
Begüm sınıfımızın şakacısı
Hiç de komik değildir şakaları.

Simge devamsızlık yapar
Kızır ona hocalar.

Serhat sınıfın uykucusudur
Her derste uyur.

Samet sınıfın irisi
Korkutur herkesi.

Nazlı sınıfın titizi
Temiz tutar her yeri.

Mert gamzelidir
Sınıfımızın en sevimlisidir.

Adem sınıfımızın kısası
Gözde'nin çekiktir gözleri

Sınıfımızın japoniği.
Cansu sınıfımızın hızlısı

Kimse yetişemez ona.
Ayşenur sınıfımızın kıvırcığı

Kıvr kıvırdır saçları.
Berk sınıfımızın komiği

Güldürür herkesi.
Nazlı gür saçlısı

Her gün açar saçlarını.
Samet sınıfın sessizi

Sınıfta belli etmez kendini.
Eren sınıfımızın sakini

Sinirlendiğini görmez hiç kimse.
Erkan sınıfımızın güçlüsü

Bilek güreşinde yener herkesi.

VEDA EDİYORUZ

Ayrılık gelip çattı kapıya
Veda ediyoruz bu okula
Sekiz sene doldu bu sıralarda
Kargaşayla, şamatayla
Zor da olsa bitirdik sonunda
İyi ki okumuşuz bu okulda.

8

MEZUNLARIMIZ

OKULUMUZUN GÜNEŞLERİ

Ümmühan Hocamız baş tacımız,
Bize hayatı anlatanımız.
Figen Hocadır geçmişe götüren,
Haklarımızı savunmayı öğreten.
Do-Re-Mi-Fa Demet Hoca,
Ruhumuzu doyurur notalarla.
Beden dersinde koşarız bahçede,
Naim Hoca eşliğinde.
Tasarım yaptırırlar sınıfa,
Gül Hoca ile Yıldız Hoca.
Haydar Sever'i vurdu mu masaya,
Bizimkiler mum olur anında.
Yüksel Hoca girdi mi sınıfa,
Hepimiz saygı durumunda.
Şenay Hoca kral hoca,
Tarzıyla yakan hoca.
Süleyman Hoca imana getirir,
Bize İslam'ı öğretir.
Köksal Hocadır bizi güldüren,
Öğütleriyle akıl veren.
Hocalarımız yol gösterenimiz,
Geleceğimize şekil verenimiz.

SINIF HOCAMIZ

Dikenin gülüdür o,
Kalemin mürekkebidir o.
Hep sevilendir o,
Yüzümüzü güldürendir o.

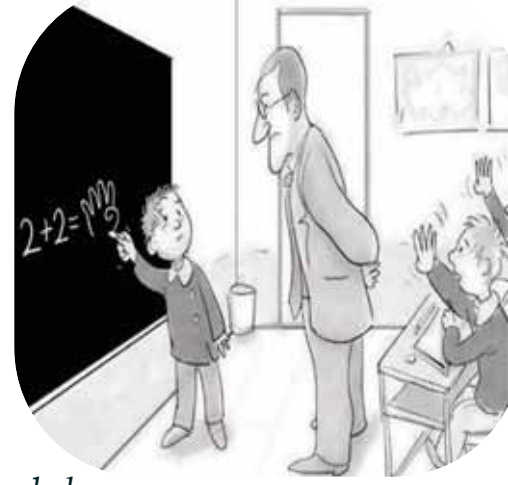

Fizik, kimya,biyoloji
Hepsinin birleşimi Fen ve Teknoloji,
Bir de Hüseyin Hoca anlatınca
Çok zekli olur dinlemesi.

TEOG sınavı yaklaşınca,
Başlarımız telaş yapmaya.
Devreye girer Hüseyin Hoca,
Başlar bizi yatıştırmaya.

8/D'yi sever korur,
Bize hep yardımcı olur.
Sevimli de olunca,
Gönüllere tac olur.

İşleriz dersleri güzelce,
Haşarlarımız gelmediğinde.
Kırk dakika su gibi geçer,
Garip Göktaş geri sayıma geçer.
Çağrı, İmdat kaçınca,
Çıldırır Yüksel Hoca.
Başlar dişlerini sıkmaya,
Bizimkileri aratmaya.
Yaren kaptırır kendini,
Zeynep'le test çözmeye.
Esracan başlar arkadan dürtmeye(!),
Tuğçe'yi de kendine benzetmeye.
Ayhan kopya çekmede birinci,
Geçirir Efkan'dan her şeyi.
Sesin şiddeti vardı bu seneki konuda,
Simge ile Rukiye sessizlik yarışında.
Neşe bizi mest eder,
Resimleriyle büyüler.
Beyza ile Feyza şiir yazar,
İkide bir hocaya koşar.
Serenay bir varmış bir yokmuşu oynar,
Rahmi çok iyi top tutar.
Pelin rüzgar gibi koşar,

Buse çok iyi voleybol oynar.
Ayşenur'la Yağmur süper ikili,
Gökçe çok sever matematiği.
Mürüvvet sınıfın neşesi,
Ağzı kulaklarında kişisi.
Eren ile Arif cam kuşu,
İzlerler toplara vuruşu.
Mustafa ile Emre'nin düşüktür çenesi,
Berkan'ın iyidir İngilizcesi.
Ceren saç örmesini çok sever,
Açınca saçlarını bukle bukle döner.
Murat ise ablasını deli eder,
Ders çalışmayı reddeder.
Cenk'e Çenk der dalga geçeriz,
Çocuğu canından bezdiririz.
Şeyma ile Dilan habire didişir,
Kamil Hamza'ya laf yetiştirir.
Sena arkasına döndü mü ,
Enes ve Baran'a kızmaya başlar.
Cemal ise düşüp de köprücük kemiğini kırar,
Tutku dersleri baştan savar.
Bizim sınıf şen şakraklır,
Birbirini aydınlatır.
Biraz konuşsalar da,
E olacak o kadar da.
8/D'yiz sonuçta!!!

8

ŞAKŞAKÇIGİLLER

BİM'in yıldızı **Güray**
Şakşak başı **Koray**.
Baldan tatlı **SEDA**,
Esmer güzeli **Aleyna**,
EREN sırayı yaptı darbuka
Sazından ayrılmaz **CEM**,
Dudumuz' pistonumuz',
Dilekçelerin talibi **Kemal**,
İlknur'Cornish',
Sahaların şampiyonu **KAĞAN**.
Saygıda kusur etmeyen **ABDURRAHMAN**,
Yerinde durmuyor **CAN**...
Yine bir fenalık peşinde afacan...
Sanal çocuk **ALPEREN**.
Dolap çocuğu **HÜSEYİN**,
Sus-pus oturur **ELÇİN**.
Mustafa 'ASUS'ta yönetici,
Bulamıyoruz sınıfta **Nazife**'yi.

Yüksel isterse okulda,
EZGİ 'hit'lerde yine,
Çekik gözler mi? Evet o **Raşit**.
Dansa aşık **YASEMİN**.
Merve nerde **Begüm** orda.
İslam'ın sesi yankılanır'EL-SURİİ'
ROJHAT'sa çok seri,
AHMET'in sabit değil yeri
Görkemin çalışmaktan akar teri,
Mürşide çok asabi,
Mina tam bir hanımefendi,
404 found error **BİRCAN**.
Kaldır kafayı gör **Cihan**'ı
Eylül zaten çevrimdişi
Çağla sınıfın romanı
Sıla yuvarlak burun,
Ağzında bakla ıslanmaz **Anıl**'ın,
Kamil çok konuşur
Rıfat anlamasa da güler durur.

1 NİSAN

Klasik bir okul günü... Fakat bu günü diğerlerinden ayıran bir şey var ki o da 1 Nisan. Kafalarda oyunbaz düşüncelerle girdik fen dersine. Hüseyin hoca zor zapt etti yine. Klasik 8/E

Dudu'nun planı hazırды. Küçük bir kâğıt parçasıyla sınıfa yaydı. Herkes onayladı. Her şey tamamdı. Cem'in gözlerine baktı Dudu. Sessizce saydılar. 1,2,3... An o an... Herkes suskun, diken üstünde. "PİSTON AŞAĞI!" İnce bir ses yankılandı sessizlikte. Ardından bir sıra gıcirtısı... Kapı tek melercesine açıldı. Boş gözlerle sınıftan çıkan Dudu'ya baktı Hüseyin Hoca. Şaşkınlığını gülümsemesine bıraktı. Sınıf şak şakladı, Dudu utançtan ne yapacağını şaşırdı.

Ertesi ders geldi çattı. Ümmühan Hocayı gören gözler sorulara başladı. "Sınavlar okundu mu?" "Okudum" dedi kendinden emin bir ses. Merakla, açlıkla bakan öğrencileri doyurmaya başladı. Diplerdeki bu notları duyan öğrenciler, ağızları açık, gözleri sulu... Hele ki Eren... Sınavları okumayı bitirdikten sonra "1 NİSAN" dedi Ümmühan hoca. Kalplere bir rahatlama. Gerçek notlar okundu ama Eren durmadı. "Olmaz hocam şaka yapıyorsunuz" Şaka değildi. Hoca ne dese ne etse yaranamadı. Eren kendini yerden yere attı.

Yine bir teneffüs. Yeni kurnazlıklar peşinde. Beş-altı kişi toplanmış plan yapıyor. "Sınıf de-ğiştirelim" diyor Çağla.

"Klasik" diyor diğerleri.

"Sıra altına saklanalım?"

"Hayır saçmalama."

Şenay hoca gözüküyor kapıdan. Çağla hasta, Çağla halsiz. Dersin yarısı testlerle geçiyor. "Hocam Çağla'ya bir şey oldu!" Bir ses deliyor gürültüyü. Hoca koşar adım Çağla'nın yanında. Baygın bedeni görünce yanaklarında bir sararma. Gıdıklarız, dürteriz tık çıkmaz. "1 Nisan şakasıdır" diyenlere "Böyle şaka olmaz" diyenler eşlik ediyor sınıfta. Şenay Hoca'nın elinin ayağına karıştığı dakikalar geçiyor. Çağla bir anda gülüyor, "1 NİSAAN" diyor çığlık atarcasına. Rahatlama ele geçiriyor hocanın bedenini. Gülmeye başlıyor. Ve sonra alışlagelmiş şakşaklarla son buluyor ders.

Notlarım Biçim Biçim
Ölürüm Bir Beş İçin
Hocam Bana Düşmandır
Kopya Çektiğim İçin

Hele Loy Loy Loy
Yine Kaldık Sınıfta Oy Oy
Hele Loy Loy Loy
Yine Kaldık Sınıfta Oy Oy

Kopya Çektim Sırada
Hoca Geldi O Anda
Tam Bir Beş Alırken
Sıfır Çıktı Karşıma

Hele Loy Loy Loy
Yine Kaldık Sınıfta Oy Oy
Hele Loy Loy Loy
Yine Kaldık Sınıfta

Oy Oy Hocanın Boyunu Kopa
Babamdan Yedim Sopa
Dokuz Zayıf Getirdim
Yine Kaldık Sınıfta

Hele Loy Loy Loy
Yine Kaldık Sınıfta Oy Oy
Hele Loy Loy Loy
Yine Kaldık Sınıfta Oy Oy

EZGİ PARILTI

8-E

Ararsanız 8-E'yi,
Takip edin sesleri.
Koridorun sonunda,
Bulursunuz bizleri.

Gürültü Şamata,
Her daim bu sınıfta.
Elinde tutanaklarla bir hoca,
Çıkar karşınıza...
-Seda Balcı-İlknur Yüksek

8

MEZUNLARIMIZ

8/F BİR BÜTÜNDÜR

Senenin ilk başında
Düştük aynı sınıfa
Kimimiz yeni tanıştık
Birbirimize alıştık .
Dost olduk biz
Ortak oldu sevinçlerimiz
Olursa bir derdimiz
Destek oluruz hepimiz.
Sınıf öğretmenimiz ile
Konuştuk her şeyi rehberlikte
Çözüm buldu sorunlarımıza
Etkiler bizi konuşmalarıyla.
Bu yıl ayrılacağız
Farklı okullarda okuyacağız
Hiç kopmaz bağımız
Birbirimizi hiç unutmuyoruz.
Farklılıklarımızın farkındayız
Bu konuda saygılıyız
Bir bütün olduk biz
Yapboz parçaları gibiyiz .
Farklı parçalar bir araya gelince
Tamamlanırlar bir bütüne
İşte 8/f bir bütündür
Sevgileri sonsuz ve güçlüdür.

KANATSIZ MELEĞİMİZ:

Onu tanımadan önce,
Ne çok yanılmışız meğerse.
Bir iyilik meleğini,
Sanmıştık taş kalpli.
Serap KANTAR dıştan bakınca
Ciddi ve çok sert biridir.
Tanısan seversin aslında
Ne kadar iyi olduğunu bilen bilir
Her bir sorunumuza
Çözüm bulmaya çalıştı
Bir derdimiz olduğunda,
Bizi dinlemekten sıkılmadı.
O sert görüntüsünün altında,
Sıcacık şefkat dolu bir kalp vardı.
Bize bazen kızsada
Doğruyu söylüyor o hep haklı
Belki fende başarılıyız
Belki de başarısız
Belki seviyoruz feni
Ya da sevmiyoruz belki
Lakin Serap öğretmenimizi
Her şeyden çok seviyoruz
İyi ki sınıf öğretmenimiz
O bizim kanatsız meleğimiz.

SINIFIMIZIN RENKLERİ

Ali çok uzun boylu derste takar kapşonu.

Burcu çalışkandır arkadaşlarla da iyi anlaşır.

Cevriye sessiz biri matematikte gösterir kendini.

Sınıfın kıvrırcığı **Büşra** saçları olur dalga dalga.

Samet'in sesi çıkmaz kimseyle konuşmaz.

Yusuf'tur kızları tavlayan yere bakan yürek yakan.

Melisa'dır en tarzı tutar bütün sırları.

Bengü'dür sınıfın güldüreni esprileriyle yıkıp geçeni.

Salih hem **Zeki** hem saygılı sevilir örnek davranışları.

Kaan resimde iyi herkes yaptırır ona resmini.

Muhammed konuşur derste anlaşır herkesle.

Berat'tır sınıfın atarlısı hocalara rest çeken.

İzzet çok gülen biri olamıyor hiç ciddi.

Yiğit soğuk biri sanılır kara gün gelince anılır.

Sebahat sınıfın tatlısı tatlılığıyla can yakanı.

Doğukan gayretlidir derslerde samimi olmaz herkesle.

Kevser çok sessiz derste var mı bilmeyiz.

Ayşenur çok şeker sürekli gülümser.

Zeynep çeviri yapar sürekli çok iyidir İngilizcedir.

Vicdan sınıfın şairi çok sever şiirleri.

İsmail geveze olsa da temiz kalplidir aslında.

Umutsa kendi halinde karışmaz kimseye.

Yaşar hep gülüyor herkesi güldürüyor.

Ceylan gayretli bir öğrenci çok sever **Cevriye** ile **Gamze**'yi.

Aslı karate yapar ödülleri kapar.

Merve'nin güzeldir saçları takar renk renk şapkaları.

Çağla'nın ayakkabıları yeter yakıyor fosforlu pembeler.

Gökçe'nin yüzü hep gülüyor gülmek ona çok yakışıyor.

Gamze Ceylan'la anlaşır **Çağla** yakın arkadaşdır.

Arda çok güzel keman çalıyor herkes hayran kalıyor.

Ne söylersen söyle ona asla kırılmaz **Nida**.

Hakan'ın can dostu kapkara kapşonu.

Mete sınıfın başkanı çok sever futbol oynamayı.

Elif sınıfın şirini herkesle geçineni.

Furkan hiç konuşmaz derslere de katılmaz.

Harun iyidir sporda herkesi susturur sınıfta.

Yağmur iyi bir sporcudur yeteneği voleyboldur

ÖĞRETMENLERİMİZ:

Emine öğretmenimiz: Kalbimizin tek sahibi "Kuzucuklarım" diye sever bizi.

Serap öğretmenimiz: Severiz, sayarız hepimiz kalbimizdeki her şeyimiz.

Şenay öğretmenimiz: Gözler kamaşır sınıfa girdiği anda bir star adeta.

Zeynep öğretmenimiz: Öğretir bize sayıları tembellerin baş düşmanı.

Funda öğretmenimiz: Elinde var haydarsever hepimizi canı gibi sever.

Figen öğretmenimiz: Anlatır bize tarihi karış karış milleti.

Yıldız öğretmenimiz: Temiz kalpliliğiyle dikkat çeker ilginç fikirleri çok sever.

Demet öğretmenimiz: Büyüler bizi sesiyle fa,sol,mi,la, do,re...

Murat öğretmenimiz : Anlatır beden dersini yapamayız yaptığı zor hareketleri.

Süleyman öğretmenimiz: Anlatır bize dini ayrı ayrı sever hepimizi.

Gül öğretmenimiz: Onunla teknoloji tasarım dersleri Her zaman güzel ve zevkli.

8

G

MEZUNLARIMIZ

8/G'NİN ENLERİ

Sınıfın en uykucusu: Yusuf SEZGIN.
Sınıfın en sevimlisi: Melisa KORKMAZ.
Sınıfın en güçlüsü :Hüseyin Tansel BIÇER.
Sınıfın en tontışı: Gizem KAPLAN.
Sınıfın en çok kitap okuyanı: Hayrunisa TARIM.
Sınıfın en sempatiği: Asil KÖPRÜLÜ.
Sınıfın en çalışkanları :Tuba BAŞ ve Zeynep BAŞ (ikizlerimiz).
Sınıfın en güzel yazı yazarı :Ceren Zeynep BINICI.
Sınıfın en çılgını: Mine KARGIN.
Sınıfın en güzel gözlüsü :Görkem KUŞÇU.
Sınıfın şaşkıını :Emre KAYA.
Sınıfın en atarlısı: Makbule IŞIK.
Sınıfın en anlayışlısı: Gizemnur İNCEL.
Sınıfın en şen şakrağı: Silva BALLI.
Sınıfın en güvenilirli: Meryem GÜNDOĞDU.
Sınıfın en kıvrırcığı :Selen GÜNER.

Sınıfın en komiği :Emirhan CERAN.
Sınıfın en hırslısı :Oğulcan USUL.
Sınıfın en delisi: İbrahim FIRAT.
Sınıfın en güzel arabesk söyleyeni :İzzethan YAYLA.
Sınıfın en gayretlisi: Muhammed Ali GÜNAYDIN.
Sınıfın en sessizi: Semra BAYRAKTARLAR.
Sınıfın en çok güleni :Ahmet Orhan KANDIR.
Sınıfın en tuhaf soru soranı: İrfan Sağlam SADIK.
Sınıfın en seveceni: Damlanur DEMIRCI.
Sınıfın en yağcısı :Alper NESİPOĞULLARI.
Sınıfın en ayııcığı :İbrahim Ethem Akay.
Sınıfın en çikolatası: Yağmur BIÇER.
Sınıfın en safı: Hasan Umut TUTKUN.
Sınıfın en popülerli: Ayşe İrem ŞAHİN.
Sınıfın en tatlısı :Elif KESKİN.
Sınıfın en güzel basketbol oynayanı: Furkan ATEŞ.
Sınıfın en sarışını :Onur Kemal ALAĞAÇLI.
Sınıfın en canayakını :Ezgi DILBAZ.
Sınıfın en zayıfı :Hatice YILDIZ.
Sınıfın en rapunzeli :Fatmanur BIZCI.
Sınıfın en gizli cevheri :Hasan KASAL.

ÖĞRETMENLERİMİZ

ZEYNEP ÖĞRETMENİMİZ... Bir tanemiz. Sınıfımızın yaptığı esprilere dayanamayan öğretmenimiz. Kimi zaman arkadaşımız, kimi zaman öğretmenimiz, kimi zaman annemiz... Bizlere hayatın artısını eksisini öğreten her şeyimiz.

SERAP ÖĞRETMENİMİZ... Meleşimiz. Ders anlatımıyla, deneyleriyle, yeri geldiğinde yaptığı sohbetleriyle birden gülüp birden ciddileşebilen kraliçemiz. Kalıtım, basınç, periyodik tablo derken dersimizde hiç oturmayıp ayakta duran öğretmenimiz...

EMİNE ÖĞRETMENİMİZ VE SEDA ÖĞRETMENİMİZ... Biriciklerimiz. Emine öğretmenimiz bizlere "canım kuzucuklarım" diyerek destek olan öğretmenimiz. Seda öğretmenimiz dersteki ciddiyetiyle disiplini elden bırakmayan öğretmenimiz.

ŞENAY ÖĞRETMENİMİZ... Güzeller güzeli mankenimiz. 'Oğlum, kızım susun artık!' diyen, giyimiyle kendine dönüp bir daha baktıran çikolatamız.

FİGEN ÖĞRETMENİMİZ... Bizleri Atatürk'le büyüten şekerimiz.1. Dünya Savaşı, Kurtuluş Savaşı derken bizlere atalarımızı öğreten, dersinde diyar diyar gezdiğimiz öğretmenimiz.

SÜLEYMAN ÖĞRETMENİMİZ... Bizlere gösterdiği sabrıyla bildiğimiz yol göstericimiz... Bombaların hocanın ve arkadaşların üzerinde patladığı bu derste imana gelmemizi sağlayan öğretmenimiz.

MURAT ÖĞRETMENİMİZ... Dersteki disipliniyle ve dobra bir şekilde konuşmasıyla tanıdığımız, bizlere voleybolu, futbolu, basketbolu eğlenceli hale getirerek öğreten öğretmenimiz.

FUNDA ÖĞRETMENİMİZ... Çizdirdiği resimlerle hayatımıza renk katan öğretmenimiz. Haydarseveriyle yola geldiğimiz anlayışlı öğretmenimiz.

DEMET ÖĞRETMENİMİZ VE SAHİL ÖĞRETMENİMİZ... Bizlere notalarla şarkıları ezberlememizi sağlayan, sesleriyle kendilerine hayran bıraktıran öğretmenlerimiz.

GÜL ÖĞRETMENİMİZ VE YILDIZ ÖĞRETMENİMİZ... Sanata ve sanatçıya değer veren öğretmenlerimiz, Gül öğretmenimiz tasarımlarımızda bizlere fikir veren, gönül bahçemizdeki gülümüz. Yıldız öğretmenimiz sabrıyla bizlere kendisini sevdiren yıldızımız, kanatsız meleşimiz.

8/G BOŞ DERSTE

Öğretmenin olmadığını duyunca ,
Bizimkiler kopar anında
İkizler ve Elif test çözer boş derste
İrfan bilmece sorar elindeki kitap ile
Ahmet ve Hasan sataşır sağa sola
Asil ve İzzet Galata'yı söyler o anda
Emirhan yapar ordan bir espri
Sanki çok komikmiş gibi
Melisa toplar herkesi başına
Başlar bir şeyler anlatmaya
Silva aşk kitabı okur
Güzel bir sayfa görünce arkadaşlarına da aynısını okutur
Görkem ve Onur konuşur futbol hakkında
Diğerleri de oynar adam asmaca
Sonra başlarlar bilek güreşine
Hüseyin'e yenileceklerini bile bile
Müdür yardımcısı gelince sınıfa
Herkes oturur sırasına
Bir de bakmışsın ki ders bitmiş
Bizimkiler kantine gitmiş...

PIRTLATAN BAL'A DAVETİYE

Okulumuz 6. Sınıf öğrencileri Türkçe Öğretmeni Nihal YILMAZ rehberliğinde iki tane tiyatro oyunu hazırlıyor. İlk olarak 18 Mart Çanakkale Şehitlerini Anma Haftasında "Çanakkale'de Düşün" adlı oyunu sergilediler. Evlenmek üzere olan bir gencin cepheye çağrılmasının ve vatan uğruna şehit olmasının hikayesi...

İkinci oyun bir komedi:"Pırtlatan Bal" Güldürürken aynı zamanda öğüt verici mesajlar da içeriyor. Öğrencilere zor durumda olan kişilere yardım etme ve dayanışma duygularını aşıyor.

Oyunlarda; 6-A sınıfından Ersin KILIÇ; 6-B sınıfından Kaan KARASU, Sıla Ceren İNAL, Asude ÖNDER, Ayaz YANAR, Mustafa DERİN ; 6-C sınıfından Alperen ÖNCÜ, Özge GÜNAY, Esra AKAR, Bilge Su GÜREL; Mükerr em CEZAYİRLİ, Yasemin KESKİNBALTA, Ceyda ERDEN; 6-G sınıfından Beyza Yeşim DEĞİRMENCİ, Rana KAYHAN, Melih BAŞKAN, Sıla YALIM, Melek DAĞ, Yiğit AYDEMİR adlı öğrenciler rol aldılar.

"Pırtlata Bal " isimli oyunlarını Mayıs ayının son haftası sergileyecekler. Tüm öğrencileri oyunlarını izlemeye davet ediyorlar. Şimdiden iyi seyirler...

OKULUMUZ MATEMATİK PROJESİNDE

Proje, orta ve uzun vadede başarıyı hedefleyen stratejik planlar demektir. Projeler yaratıcı, bilimsel, uygulanabilir, yarar sağlamaya dönük, açık ve anlaşılır olmalıdır. Projelerde, problemin tanımı, amacı, hedefleri ve faaliyetleri arasında anlamlı ilişki kurulmalıdır. Projeler sürdürülebilir olmalı, proje hazırlayanların kendi özgün eseri olmalı ve daha önce herhangi bir yarışmaya katılmamış olmalı, alanına yeni, özgün ve estetik bir bakış açısı getirmelidir. Proje sonucunda, proje amaç ve hedeflerine ulaşıldığı bilimsel olarak gösterilmelidir. Proje çalışmaları toplumsal yarar sağlamaya dönük olmalıdır.

Ülkemizin insan yetiştirme kapasitesini güçlendirmek, bunun için ülkemizin ihtiyaç duyduğu bilim insanlarını yetiştirmek, yetenekli çocuklarımızı sahip çıkmak; ülke genelinde bilimsel amaçlı etkinlikleri ilgiyi-katılımı artırarak yaygınlaştırmak ve teşvik etmek, geleceğin bilim insanı olma potansiyeline sahip çocuklarımızı erken yaşlarda keşfedip var olan yeteneklerini geliştirmek, gerekli desteği vererek onlara araştırmacı bir ruh kazandırmak amacıyla düzenlenen "Ortaokul Öğrencilerine Yönelik Matematik Ve Fen Bilimleri -Bu Benim Eserim- Proje Yarışmasının bu yıl onuncusu gerçekleştirildi.

Biz de Ali Kuşçu Ortaokulu olarak bu yarışmaya katılmaya kayıtsız kalamadık. Okulumuz matematik öğretmenlerinden Damla GÜDER tarafından rehberlik edilen sürece 6/A sınıfı öğrencilerimizden Eylül KÜPCÜK "Pascal Üçgeni Gizem Beşiği" adlı proje ile , Zehra GÜLTEKİN "Senin Sonsuzun" adlı proje ile ve Alperen OVAK "İçim Şekil Dışım Şekil" adlı proje ile dahil olmuştur. İzmir, Manisa, Aydın, Muğla ve Uşak illerinden toplamda 1222 projenin katıldığı yarışmaya okulumuz öğrencilerinden Eylül KÜPCÜK ve Zehra GÜLTEKİN tarafından hazırlanan projeler İl Çalışma Grubu tarafından onaylanmasına rağmen Bölge çalışma Grubu tarafından elenmiştir; Alperen OVAK tarafından yapılan proje ise İl ve Bölge Çalışma Grubu tarafından yapılan değerlendirmeyi geçebilmiş bu aşamadaki ilk 335 proje arasına girmeyi başarmış, ama sergi süreci için gerçekleştirilen son aşama olan Bölge Bilim Kurulu tarafından yapılan değerlendirme sonucu elenmiştir. Bu aşamalara gelmek bile öğrencilerimiz için inanılmaz bir deneyim sağlamıştır. Etrafa eleştirel bir gözle bakmaya başladıklarını söyleyen proje öğrencileri herkesin böyle deneyimlere katılıp günlük hayatın rutininden biraz olsun sıyrılabileceklerini belirtti. Matematik Öğretmeni Damla GÜDER, matematiğin sadece işlemlerden ibaret olmadığını hayatın ta kendisi olduğunu tam da proje süreci ile öğrencilerin yakından anladığını ifade etti.

Önümüzdeki yarışmalarda siz değerli öğrencilerimizi de araştıran, ortaya yeni fikirler koyan ve üreten proje hazırlama ruhu ile kendine güvenerek korkmadan bu süreçlere katılmaya davet ediyoruz....

TÜYAP

Okulumuz 20 Nisan 2015 İzmir 20. Tüyap Kitap Fuarı Gezimizden Kareler

BARIŞ

*Çocuğun gördüğü düştür barış.
Ananın gördüğü düştür barış.
Ağaçlar altında söylenen sevda sözleridir barış.*

*Akşam alacasında, gözlerinde ferah bir gülümseyişle döner ya baba
elinde yemiş dolu bir sepet;
ve serinlesin diye su, pencere önüne konmuş toprak testi gibi
ter damlalarıyla alnında...
barış budur işte.*

*Bir tas sıcak süttür barış ve uyanan bir çocuğun
gözlerinin önüne tutulan kitaptır.
Başaklar uzanıp, ışık! Işık! - diye fısıldarlarken birbirlerine!
Işık taşarken ufkun yalağından.
Barış budur işte.*

*Kitaplık yapıldığı zaman hapishaneler
Geceleyin kapı kapı dolaştığı zaman bir türkü
ve dolunay, taptaze yüzünü gösterdiği zaman bir bulutun arkasından
barış budur işte.*

*Barış, ışın demetleridir yaz tarlalarında,
iyilik alfabetidir o, dizlerinde şafağın.
Herkesin kardeşim demesidir birbirine, yarım yeni bir dünya
kuracağız demesidir;
ve kurmamızdır bu dünyayı türkülerle.
Barış budur işte.*

*Barış sımsıkı kenetlenmiş elleridir insanların
sıcacık bir ekmektir o, masası üstünde dünyanın.
Barış, bir annenin gülümseyişinden başka bir şey değildir.*

*Kardeşler, barış içinde ancak
derin derin soluk alır evren.
tüm evren, taşıyarak tüm düşlerini.
Kardeşler, uzatın ellerinizi.
Barış budur işte.
Yannis RITSOS*

